

Torsdag den 19. Marts 1998 kl. 17.30

Fraværende

Meddelelser

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet. Der er til mødet – hvor der er en meget stor tilstedeværelse i salen – udsendt en dagsorden med 20 punkter. Der er endvidere til medlemmerne udsendt en tillægsdagsorden med én sag (172/98). Jeg skal foreslå, at sagen på tillægsdagsordenen, der er en sag fra Økonomiudvalget, behandles efter punkt 13 på den ordinære dagsorden. Er der bemærkninger her-til? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Sagen bliver behandlet efter punkt 13.

For så vidt angår dagsordenens punkt 10 (158/98), forslaget om den fremtidige overordnede struktur, er der i forbindelse med trykningen desværre sket det, at Økonomiudvalgets og Bygge- og Teknikudvalgets beslutninger ikke er kommet med i indstillingen. Det er meddelt medlemmerne i 2 rettelsesblade, senest ved et blad, der er omdelt på medlemmernes pladser i dag.

Jeg skal høre, om der i øvrigt er bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Den er godkendt.

---

1) 156/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inden jeg giver ordet til en af forslagsstillerne, skal jeg sige, at ikke denne sag, men komplekset allerede er optaget på et møde i Økonomiudvalget på tirsdag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Mikkel Warming (Ø): Men det er jo sådan, så vidt jeg lige fik hvisket i min øresnegl, at denne sag kom på Økonomiudvalgets dagsorden, efter at dette var foreslået i Borgerrepræsentationen.

I den seneste tid har der været meget fokus på Ørestadsselskabet og metroprojektet. Pressen har fremdraget mange sager, afsløringer, om man vil, omkring delelementer i metroprojektet, som kan give grund til bekymring om, hvad det egentlig er der foregår.

Sikkerheden ved uheld er blevet fremdraget som noget, hvor der var tvivl, om man havde diskuteret tingene igennem med Beredskabsstyrelsen, perronlængder osv., om teknikken i forbindelse med de førerløse tog, som bruges i metroen, er i orden, om de forsinkelser i projektet, som allerede er konstateret, om de gener, rystelser ved boringen, som måske er undervurderet i det materiale, der tidligere har været fremlagt.

Det er alt sammen ting, der har sat spørgsmålstegn ved Ansaldo's evne til at gennemføre metroprojektet under de forudsætninger, som er opstillet i den kontrakt, der er lavet, de løfter, der er givet i forbindelse med kommuneplanlægningen, og andre ting. Vel specielt i en situation, hvor det firma, man skrev kontrakt med, Ansaldo, ikke længere er Ansaldo, men efter hvad vi er orienteret om nu overtages af et andet firma.

Alt dette har ført til, at der i den seneste tids debat har været krav om at gennemføre en uafhængig undersøgelse af metroprojektet, en kulegravning, om man vil.

Under valgkampen har et flertal, Venstre og Konservative, SF, Enhedslisten og Dansk Folkeparti i Folketinget meldt ud, at man ønsker en uafhængig undersøgelse af metroprojektet.

Dette forslag er stillet ud fra 2 grunde. For det første for at tilkendegive, at det samme flertal, går jeg stærkt ud fra, i København også ønsker en uafhængig undersøgelse af projektet for at komme bag facaden, finde ud af, hvad der er skidt, hvad der er godt, en undersøgelse for at blive klogere. Og hvis alting er godt, så også tryggere ved det projekt, man har gang i.

For det andet et forslag for at huske Folketingets partier på de løfter, de har givet i valgkampen, så de ikke bliver glemt nu, hvor der er lidt længere tid, må man formode,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

til næste gang der er fokus på Ørestadsselskabet, til næste gang der i hvert fald er valgkamp.

Vi har derfor, skal jeg skynde mig at sige, ikke noget imod, at dette forslag, skal vi sige sendes i Økonomiudvalget, så det kan indgå i den behandling af hele komplekset, man har i næste uge.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det var rent faktisk det, jeg mente med mine bemærkninger, inden Mikkel Warming fik ordet, om, at jeg forudskikkede, at denne sag ville blive sendt i Økonomiudvalget.

Ole Hentzen (C): 2 ting kalder mig herop. Den ene er, at en af forslagsstillerne ren-der rundt i den vildfarelse, at firmaet Ansaldo laver rystelser ved at bore tunneler. Det er jeg sådan set lidt ked af, at jeg skal korrigere netop over for en hr. Mikkel Warming, som har haft den fornøjelse at sidde i Ørestadsselskabets bestyrelse igennem længere tid og jo så udmærket ved, at firmaet Ansaldo intet som helst har med de byggearbejder at gøre, der pågår i København i øjeblikket. Det er et helt andet konsortium, der hedder Comet, som har ansvaret for det.

Men om ikke andet, så er det i hvert fald nu sagt fra talerstolen, så den vildfarelse, Mikkel Warming kunne sætte befolkningen og forsamlingen her i, ikke har noget som helst med det at gøre.

Den anden vildfarelse, som hr. Mikkel Warming fremfører her fra talerstolen, er, at Det Konservative Folkeparti i Folketinget skulle have gået ind for en uvildig undersøgelse. Jeg vil gerne sige, at et enkelt medlem af Den Konservative Folketingsgruppe har udtalt det i valgkampen, hvor der jo, hvis vi skal begynde at remse det op, er sagt ganske mange ting af varierende lødighed.

Jeg kan kun sige, at det økonomiske grundlag for, om projektet er i orden, har i hvert fald gjort, at gruppen her i København ikke ønsker at støtte det fremsatte forslag. Lødigheden af de udtalelser, der er kommet under valgkampen, var selvfølgelig ikke møntet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

alene på det konservative medlem af Folketinget, og jeg tror, jeg har det brede spektrum af partierne repræsenteret bag mig.

Peter Skaarup (O): Jeg skal sige ganske kort på vegne af Dansk Folkeparti, at vi synes, dette forslag er interessant.

Jeg kan også sige, at vores repræsentant i Ørestadsselskabet har sagt, at det er vigtigt, at vi får den åbenhed, som ligger i det næste forslag, men også sikkerhed for, at minimetroprojektet er helt forsvarligt og i orden. Det har de fortalt os, at det er, og de kan dokumentere, siger de, at det er helt i orden.

Men jeg vil på den anden side også sige, at det vil være et forkert signal fra os her i dag, med den kritik, der er rejst af forskellige fronter af minimetrosystemet, at sige, at vi ikke vil undersøge det her uafhængigt.

Så vores indstilling i Dansk Folkeparti er en klar støtte til det forslag, som Mikkel Warming og Jens Kjær Christensen er kommet med. Det ville være et helt forkert signal, hvis vi her i dag sagde, at vi ikke vil være med til at lave en uafhængig undersøgelse. For hvis vi sagde det, så var vi ikke nået særlig langt. Så er den mediekritik, der har været af det, ikke særlig relevant. Det kan vi ikke leve med, så vi ønsker at lave undersøgelsen.

Lars Hutters (L): Jeg skal kun erklære min store tilfredshed med, at denne sag så hurtigt kommer op i Borgerrepræsentationen. Jeg noterer mig ligesom Mikkel Warming fra Enhedslisten, at politisk er der umiddelbart tilslutning til, at der skal arbejdes på en uafhængig undersøgelse af hele metroprojektet.

Jeg tror, vi alle sammen er blevet noget overraskede over at måtte konstatere under den offentlige debat, der har været, at det ikke på nogen som helst måde har været muligt for Ørestadsselskabet, direktører eller dem, der har ansvaret for metroprojektet under Ørestadsselskabet, at tilbagevise de meget kvalificerede argumenter, der er ført frem, om, at det er meget nødvendigt at få en uafhængig undersøgelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 19. marts 1998

Jeg tror på, at vi på Økonomiudvalgets møde på tirsdag får en redegørelse af Ørestadsselskabets direktør, sådan som det er blevet stillet i udsigt, og at vi på baggrund af en sådan redegørelse kan træffe en beslutning, der bakker op om det forslag, som Enhedslisten har stillet.

Jens Johansen (F): Ganske kort. Vi kan støtte Enhedslistens ønske om at få gennemført en undersøgelse af minimetroprojektet med henblik på at få afklaret for offentligheden, om der er en sikkerhedsrisiko, sådan som det er blevet sagt.

Problemet i den forbindelse består naturligvis i at finde den uafhængige part, som kan foretage den undersøgelse, idet det ser ud til, at ingen er uafhængige på det globale metromarked.

Vi kan altså bakke op om dette forslag. Det kan vi også, når det gælder det næste, om åbenheden. Og så ser vi frem til redegørelsen i Økonomiudvalget.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil blot sige, at vi i Venstre ser frem til at føre denne drøftelse i udvalget.

A. Benhaddou (D): Jeg vil sige, at CD også støtter, at det går i udvalg.

Med hensyn til åbenhed skal det vel ikke udvikle sig til, at det hele bliver rent anarki. Det at vi diskuterer denne sag, synes jeg i sig selv viser, at der er åbenhed i sagen. Vi får oplysninger, når noget går galt, eller når det går rigtigt til. Desuden er det op til Folketinget at tage denne beslutning. I det hele taget skal det i udvalget. Vi kan ikke sidde og afgøre det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Mikkel Warming (Ø): I den tidligere sag havde vi en række eksempler på de i hvert fald kritisable forhold omkring Ørestadsselskabet, som har været rejst.

De forhold, de afsløringer, om man vil, viser efter vor mening nødvendigheden af lovfæstet offentlig indsigt i Ørestadsselskabet, lovfæstet, eller hvad man nu vil kalde det, offentlig adgang til Ørestadsselskabet.

Ørestadsselskabet arbejder for det offentlige, stat og kommune, det arbejder med offentlige områder, Amager Fælled. Det arbejder med et offentligt projekt, metroen, og for det offentliges penge på baggrund af beslutninger truffet i det offentlige. Ørestadsselskabet er derfor grundlæggende et offentligt projekt men i selskabsform, og det giver nogle problemer.

I dag fungerer Ørestadsselskabet som en lukket, udemokratisk klub, hvor man sidder og hygger sig med de enorme investeringer, der foretages, uden offentlig adgang og indsigt.

De ting, der er kommet frem, viser nødvendigheden af offentlig indsigt. Hvis man er ved at lave fejltagelser, så kan offentlig indsigt og debat forhindre det, idet presse, eksperter og andre folk kan se materialet, kan komme med kommentarer, kan bidrage til, at beslutninger bliver bedre. Og hvis man ikke laver fejltagelser, hvis man er så kvalificeret, som man selv siger, så vil offentlig indsigt forhindre, at der opstår myter.

Så er der det grundlæggende, at demokrati forudsætter mulighed for indsigt, mulighed for oplysninger. En levende debat om Københavns fremtidige udvikling i forhold til metroprojektet forudsætter, at der er mulighed for at debattere, forudsætter adgang til oplysninger. Man kan ikke have en reel debat, efter at tingene er besluttet og iværksat.

I den konkrete sag så vi jo det glimrende, at da pressekritikken kørte på sit højeste, holdt Ørestadsselskabet et pressemøde, hvor man lagde forskelligt materiale frem. Det var jo glimrende, for så fik vi indsigt i, hvad det var der foregik. Men det kom først, da man var allermest presset. Det kom først efter den ene forsideartikel efter den anden. Enhedslisten synes, det er uholdbart, at man skal vente, til pressen får tag i en sag, for at kunne se baggrunden for de beslutninger, der træffes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 19. marts 1998

Derfor foreslår vi, at der indføres åbenhed i Ørestadsselskabet. Når det fungerer på offentligt grundlag, ejet af det offentlige, på baggrund af beslutninger truffet i det offentlige, så må det efter vor mening være de samme regler, der skal gælde for Ørestadsselskabet, som gælder for det offentlige.

Derfor vil vi pålægge vores 3 repræsentanter i Ørestadsselskabets bestyrelse at foreslå og stemme for offentlig adgang og indsigt i Ørestadsselskabet på linje med offentlighedens adgang og indsigt i de ting, der forvaltes af Københavns Kommune.

Vi ser frem til en god drøftelse i Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg kan sige, at selv om selskabet ikke er omfattet af offentlighedsloven, så har selskabet besluttet at agere, som om man var omfattet af offentlighedsloven. På baggrund af et forslag fra et af de kommunale medlemmer i Ørestadsselskabets bestyrelse, næstformanden, er det besluttet, at sagen om selskabets ageren i forhold til offentligheden og åbenheden i selskabet tages op på næste bestyrelsesmøde.

Jeg skal også på den baggrund foreslå, at denne sag henvises til Økonomiudvalget.

---

3) 152/98

Mikkel Warming (Ø): Dette forslag er stillet for snart lang tid siden for at undgå konflikter, undgå konfrontationer, undgå unødvendig vrede og bitterhed i forbindelse med en skurvognsby, der har været i Sjællandsgade på Nørrebro.

Baggrunden er, som de fleste burde vide, en tom grund, der har været brugt som losseplads i 20 år, et bydelsråd, der så, da det træder til, beder om at få et gårdanlæg, skurvogne, der flytter ind, fordi man ikke har andre steder at være.

Alle, også Enhedslisten, er enige om, at gårdanlægget skal etableres i den pågældende karré, et gårdanlæg, der i øvrigt, røber jeg vel ikke for meget ved at sige, blev be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

handlet i går i Bygge- og Teknikudvalget, hvor alle var enige om at fremme det så hurtigt som muligt. Også skurvognsfolkene var enige i, at der skulle etableres gårdanlæg.

Derfor synes vi i hvert fald, at så kunne de lige så godt blive boende, indtil gårdanlægget skulle sættes i gang. Derfor dette forslag i Bygge- og Teknikudvalget og Borgerrepræsentationen og et parallelforslag i Indre Nørrebro Bydelsråd.

Det offentlige, kommune, bydelsråd, skulle i en situation, hvor tingene var låst fast, hvor der var risiko for rydning, risiko for konfrontationer, påtage sig sit ansvar, igangsætte en dialog mellem de forskellige parter, dels for at nå frem til en løsning, hvorefter de kunne blive boende, dels for at igangsætte en proces, hvor man kunne finde genhusning til de mennesker, enten i form af boliger eller andre pladser til skurvogne.

Der er bolignød i vores by, tro ikke andet. Der er forskellige grupper af hjemløse, unge og ældre, som ikke har en chance for at finde en lejlighed, et sted at bo i det stadig mere opskruede og ophedede ejendomsmarked.

Enhedslisten ønskede med dette forslag at undgå konfrontation og at skaffe tid. Som de fleste nok ved, gik det ikke sådan. Et flertal i bydelsrådet og i Bygge- og Teknikudvalget, SF, Socialdemokratiet og de borgerlige, har blankt afvist alle forsøg på at undgå konfrontation, blankt afvist alle forsøg på at indlede en dialog, blankt afvist alle forsøg på at finde en løsning på problemet.

Tirsdag morgen blev pladsen ryddet, beboerne arresteret, skurvognene beslaglagt, så nu er lossepladsen i Sjællandsgade blevet genetableret.

Tirsdag nat blev der, hvad der er dybt, dybt, dybt beklageligt, smadret ruder og døre i bydelsrådhuset på Nørrebro. Det kunne være undgået, den konfrontation var inderligt overflødig, hvis specielt SF havde kendt sit ansvar i denne sag. For det var SF, der i Nørrebro Bydelsråd blokerede for alle forslag om dialog. Det var SF, der fremsatte og fik vedtaget et forslag i bydelsrådet, som reelt betød, at man gav grønt lys for rydning.

Det er SF's mærkværdige og destruktive holdning, som har givet Socialdemokratiet og de borgerlige rygdækning for intet at foretage sig overhovedet. SF har med åbne øjne set en konfrontation trække op og intet gjort, tværtimod forværret situationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Derfor har SF efter vor mening sin meget store del af skylden for det, der er sket, for nu ligger man, som man har redt. Den konfrontation, vi advarede imod, som vi har forsøgt at forhindre, kom. Perspektivet er skræmmende, når marginaliserede unge kaster sten mod et bydelsrådhus.

SF har vist, at når man får magt, så kan man være lige så systembevarende og betonhovedet som Socialdemokraterne. Velbekomme!

Borgmester Søren Pind: Nu er den forrige taler jo forleden blevet taget i at male på gaderne. Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvor han var den anden nat. Men lad nu det være.

Jeg skal lade være med at politisere, for jeg synes sådan set, at denne sag har været forsøgt misbrugt. Man har forsøgt, først og fremmest fra Enhedslistens side, at gøre en sag om overholdelse af loven til en sag om politik.

Essensen af denne sag er, at vi som ansvarlig forvaltning allerede i juli 1997 gjorde opmærksom på over for politiet, at der var altså en ulovlig tilstand på denne plads. Siden dengang har sagen været ude af kommunale hænder.

Der vil jeg da godt sige én ting. Jeg vil godt tage hatten af for Socialdemokratiet og de øvrige ansvarlige partiers indsats i denne sag. Det viser faktisk, at der er lidt hold i »Det Nye København«. Det viser, at der er vilje til, at lovene skal holdes, og at de tider er forbi, hvor alting bliver kaldt politik, og hvor man blæser på loven og forfølger simple politiske forhold.

Jeg vil godt sige én ting: Denne by har en meget, meget restriktiv politik over for erhvervsdrivende. Den har en meget, meget restriktiv politik over for borgere i al almindelighed. Men lige så snart man besætter en plads og kalder det en alternativ livsstil og udfolder sig til gene for alle andre beboere, så har det hidtil været sådan, at man fik særet. Den tid er forbi, og det vil jeg godt have lov til at kvittere over for de ansvarlige partier for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Lars Engberg (A): Jeg synes måske nok, at når vi har denne debat i dag, så er det lidt post festum. Jeg synes, at Enhedslisten godt kunne tage og tage bestik af det, når der sker ændringer i den politiske virkelighed. Det er der jo rent faktisk sket, fordi nu bor der ikke nogen i skurvognene dér, grunden er blevet ryddet, og det spiller en væsentlig rolle for den socialdemokratiske holdning i sagen.

Det spiller også en væsentlig rolle og er interessant, at det lokale bydelsråd, uanset at de ikke har egentlig, formel kompetence i gårdrydningssager, har udtalt sig, eller hvad det er, de har udtalt sig om, og så synes jeg også, at man må forholde sig til, at grunden faktisk er ryddet.

Skurvogne er ikke noget specielt godt sted eller noget specielt attraktivt sted at bo, og jeg synes, at en konstruktiv vej ud af dette må være at sætte noget turbo på genhusningen, hvis det er sådan, at der er nogle, der har problemer med det, hvad man måske nok kan tvivle på.

Så Socialdemokratiets holdning er, at denne sag er overstået, og derfor skal dette beslutningsforslag stemmes ned.

Jens Johansen (F): Man skulle tro, at valgkampen ikke var ovre, men det er den måske heller ikke i Mikkels Warmings bevidsthed.

Det er SF's opfattelse her i Borgerrepræsentationen, at den sag rettelig hører hjemme i bydelsrådet, og bydelsrådet har truffet en beslutning. Så er det selvfølgelig synd for Enhedslisten, at det ikke er Enhedslistens forslag, der er blevet truffet beslutning om.

SF har ikke og kan ikke påtage sig nogen andel af skyld eller ansvar for, at politiet på grundejerens opfordring har foretaget en rydning, der, så vidt jeg har fået oplyst – men det kan være, Mikkel Warming kan oplyse og opklare det bedre – ikke har haft karakter af en konfrontation.

Peter Skaarup (O): Jeg kan så røbe over for jer, at det er altså Dansk Folkepartis forslag, der er blevet vedtaget, nemlig at dette hurtigst muligt blev ryddet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Jeg er glad for, at det ikke blev Enhedslisten, der fik dette forslag gennemført, fordi så ville vi have oplevet en situation, hvor Københavns Kommune kunne få sig et nyt Christiania, og det synes jeg ikke, vi kan være tjent med hverken over for befolkningen eller over for de turister, der kommer til dette område.

Vi kan ikke leve med, at en lille gruppe mennesker, fordi de måske ikke har noget sted at bo, og det er der mange, der ikke har, siger: O.k., så er der dette spændende område, en lille skurvognsby, hvor vi kan slå os ned og opføre os, som vi har lyst til, uden at betale regningen for at være på stedet og uden at betale husleje.

Det er klart, at det kan man ikke have i et samfund som det danske, hvor det er vigtigt, at man respekterer folks ejendomsret. Det står endda i grundloven. Så det kan vi ikke leve med.

Dansk Folkeparti synes generelt, det er godt, at dette er sket. Men vi synes også, at det er sket alt for sent. Der er gået alt for lang tid, fra disse mennesker flytter ind, til Københavns Kommune reagerer. Det var også derfor, vi ønskede, at overborgmesteren tog kontakt til politiet med henblik på, at man ret hurtigt fik dette område ryddet, og det er heldigvis lykkedes nu.

Men det er klart, at hvis vi får noget at skulle have sagt i kommende sager af lignende art, så vil vi ikke være med til, at det faktisk har kunnet betale sig for disse mennesker at opholde sig det pågældende sted i næsten et år. Det er ikke vores opfattelse, at det er rimeligt. Det er vores opfattelse, at Københavns Kommune i fremtidige tilfælde meget, meget hurtigere skal skride ind, sådan at vi sikrer ro og orden i landets hovedstad.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige til Peter Skaarup, som også er nyvalgt medlem af Folketinget, at man hverken her eller i Folketinget taler direkte til forsamlingen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Lars Hutters (L): De, der lytter til denne debat, må jo nok konstatere, at det måske ikke så meget er selve realiteten i sagen, som det er de politiske opfattelser, hvad der rører sig i vores by.

Solidarisk Alternativs indstilling er, at det er fantastisk vigtigt, at der er en dialog imellem borgere og de politikere, der skal træffe beslutning.

Jeg tror ikke, at jeg overrasker nogen som helst i Borgerrepræsentationen ved at sige, at hverken jeg eller Solidarisk Alternativ er tilhængere af, at alt skal være ensartet, og at alt skal være reguleret af stram lovgivning. Vi er meget stærkt indstillet på, at vi får et samfund, hvor også nye ting får lov til at udvikle sig.

Jeg forstår ganske udmærket, at der er unge mennesker, som er i bolignød, der synes, at de godt vil være med til at afprøve nogle livsstile, når man fra de planlæggende myndigheders side ikke får bygget det op, der er planlagt i en lang periode.

Jeg hørte for lidt siden, at det fra talerstolen blev sagt: Vi skal ikke have noget nyt Christiania. Nu tilhører jeg jo en profession, læger, som rejser meget rundt omkring i verden, og jeg får mange impulser fra mine kolleger, der kommer hjem fra internationale kongresser og arbejde i udlandet.

Jeg var rent faktisk for knap en uge siden til en større hjernekonferens, hvor højt ansete internationale danske forskere fortalte mig, da vi spiste middag, om, hvordan reaktionerne er ude omkring i verden.

Der var 3 ting, som gik igen i det, Danmark er kendt for, berømt for, og som udlandet synes er spændende, både amerikanere og andre. Det er H.C. Andersen naturligvis, og det er, borgmester Søren Pind, Den Lille Havfrue, og den tredje ting er Christiania. Man er ude i verden dybt imponeret af, at vi har noget, der hedder Christiania, hvor der er en livsudfoldelse, der kan foregå midt iblandt det andet, der er reguleret. Man betragter det som en soleklar dokumentation af, at det ikke er det ensartede, centraliserede, som man har oplevet i Østeuropa.

Så må jeg lige have lov til at tilføje i debatten, at vi skal slet ikke være så kede af, at der er noget, der hedder Christiania, vi skal være som andre danskere, der rejser fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Danmark, være stolte af, at man har lagt mærke til den utrolige livslyst og det friske ind, der eksisterer i det gamle Grundtvigs Danmark. Jeg er i hvert fald stolt af det.

A. Benhaddou (D): Det, jeg mener er problemet i den situation, er, at kommunen skal handle sådan, at enhver ikke skal tro, at man bare kan slå et skur op på et gadehjørne og så tro, at man bare kan få lov til at bo der.

Set med mine øjne støtter vi i hvert fald, at disse unge mennesker skulle ud fra disse skure. Men det er ikke ensbetydende med, at vi synes, disse unge mennesker ikke skulle høres. Vi vil gerne høre på de unge mennesker i forbindelse med at få nogle boliger etableret til dem, men det skal ske ad lovlig vej, gennem vort kommunale byggeri.

I den forbindelse kan jeg påminde hr. Lars Hutters om, at hvis Christiania ikke var der, så var det måske nemmere for Københavns Kommune at få gennemført en byggeplan derovre, der kunne rumme en hel del ungdomsboliger, således at vi ikke havde mangel på ungdomsboliger i dag.

Desuden ved jeg, at Christiania er kendt blandt svenskere for ikke at se på det grønne miljø. Det grønne miljø omkring Christiania synes jeg ikke er særlig smukt, for det er ikke en skøn grøn plan, man kan se derovre, det er et forfaldent grønt område, hvor det simpelt hen ligger og rådner rundt omkring. For mig at se er der ikke særlig smukt ved Christiania. Det er bare et område, hvor Københavns Kommune ikke kan komme til at bygge nogle ungdomsboliger.

Med hensyn til Dansk Folkeparti vil jeg sige, at der ikke er taget nogen beslutninger i Københavns Kommune om at rydde stedet, så lad være med at tage patent på det.

Problemet og årsagen til, at det hele har været forsinket, det skal vi jo huske på, er, at ejeren af det område simpelt hen ikke har henvendt sig til politiet og bedt dem om at rydde skurene før her til sidst. Dette plus det at beboerne omkring det område ikke har klaget før i et sent forløb, har gjort, at der ikke er sket noget før her på det sidste.

Det bringer mig over til, at i motiveringen for forslaget til beslutning fra Enhedslisten står der et sted, at der er »indsamlet underskrifter blandt naboerne, som viser opbakning til dette ønske«. Så vidt jeg er orienteret, er årsagen til, at disse unge mennesker er flyttet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

ud af de skure, eller at de er blevet rømmet, netop klager fra naboerne. Så jeg vil være meget interesseret i at se: Hvor mange underskrifter har I fra naboerne, og om de bor i nærheden af skuret eller ej.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke andre, der ønsker ordet i 1. runde. Vi går til 2. runde. Jeg gør opmærksom på, at det ikke er Christiania, der er på dagsordenen, men et væsentligt mindre areal beliggende på Nørrebro.

Mikkel Warming (Ø): Somme tider tvivler jeg på, at alle medlemmer læser de ting, som er på dagsordenen.

Det beslutningsforslag, der ligger fra Enhedslisten, som vi stillede i Bygge- og Teknikudvalget for over en måned siden, handler om at indlede en dialog, så de unge kunne blive boende, indtil gårdanlægget kunne etableres, for det går alle ind for. Også skurvognsfolkene har sagt mundtligt og skriftligt mange gange, at selvfølgelig ville de flytte i det øjeblik det første spadestik blev taget.

Der er ikke tale om noget permanent. Der er tale om et forslag, som er beregnet på at undgå det, der er sket, undgå rydning, undgå konfrontation, undgå vrede, undgå bitterhed og ikke mindst undgå, at man nu har føjet yderligere 12-14 unge til køen af boligløse i København. Det er sandheden om det forslag. Det kan man forvise sig om ved at læse det.

Det var en bemærkning til Søren Pind og Peter Skaarup primært.

Til Lars Engberg vil jeg sige, at den der med, at fakta nu er, at der ikke er nogen osv., og derfor kan man kun være imod forslaget, ja, det er jo meget godt, men Socialdemokratiet var jo imod det i Nørrebro Bydelsråd, mens der stadig var folk på grunden. Socialdemokratiet var imod det i Bygge- og Teknikudvalget, mens der stadig var folk på grunden.

Men jeg glæder mig da over, at respekten for bydelsrådet skinner så tydeligt igennem, og den er jeg sikker på, at også Socialdemokratiet vil holde fast i i andre sager, når det gælder Nørrebro og bydelsrådets holdning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

SF's tale var interessant. Den var nemlig blottet for politik. Argumentet var, at det hører hjemme på Nørrebro, derfor mener vi, osv. Fordi man opfører sig som et kvaj på Nørrebro, behøver SF herinde vel ikke også at gøre det. Fordi man ikke tænker politisk på Nørrebro, behøver SF herinde vel ikke at lade være at tænke politisk.

Det, det handler om, er, at kommunen, bydelsrådet ville tage det ansvar, der hed, at man faktisk gik ind og løste en sag, som var gået i hårdknude, som kun kunne ende med det, det er endt med: Rydning, konfrontation.

Jeg forstår ikke, at specielt SF som en del af den offentlige myndighed, som udslagsgivende i bydelsrådet på Nørrebro, ikke har været villig til at gå ind og tage det ansvar og sige: Lad os løse denne sag, lad os undgå en konfrontation, lad os undgå rydning. Det forstår jeg simpelt hen ikke, at SF vil lægge navn og ryg til.

Jeg synes, det er pinligt, men på den anden side har SF-bydelsrådene jo vist, at der er en ret stor tradition for, at man støtter sig til højrefløj.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Søren Pind. Ifølge Lars Hutters havde vi for lidt siden set med internationale briller skæbnefællesskab med Den Lille Havfrue – det må være det med hovedet.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg er lidt ked af, at Lars Hutters sagde, der kun var 3 ting, der var kendt ude i verden.

Men hvorom alting er, når jeg går herop, er det sådan set kun for at slå én ting fast, og det er i spørgsmålet om Københavns Kommunes indgriben.

Det har været inde i debatten, at Københavns Kommune skulle have grebet ind for sent. Jeg vil godt sige, at Københavns Kommune allerede tog fat i denne sag 1. januar 1997 og pålagde ejeren at lovliggøre grunden. Da det ikke skete efter adskillige påtaler over for ejeren, så henvendte man sig til politiet den 1. juli 1997.

Jeg har valgt den meget bevidste linje, at jeg ikke har ønsket at blande mig i politiets tilrettelæggelse af arbejdet. Det mener jeg grundlæggende, at politiet selv er bedst til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Jeg synes i og for sig det er meget vigtigt, at man bakker op omkring politiets indsats for lovliggørelse af dette samfund.

Jeg må sige, at for vores vedkommende er vi selvfølgelig enige i, at der skal være lov og orden i denne by, og det er jeg sikker på også er det hensyn, der har været inde i debatten, når man har ønsket en hurtigere indsats fra Københavns Kommunes side.

Men jeg synes ikke præcis i denne sammenhæng, det er rimeligt at skyde på forvaltningen. Vi har været tidligt ude, og politiet har så fundet det bedst først nu at rydde denne grund. Det er jeg sikker på, at politiet har haft fremragende grunde til.

Peter Skaarup (O): Tak for den meget blide irettesættelse fra Søren Pind.

Når det gælder denne skurvognsby, så kan jeg ikke lade være med til Benhaddou at sige, at Dansk Folkeparti havde ønsket denne sag på dagsordenen for Økonomiudvalgets møde i tirsdags. Men inden den kom på dagsordenen, så var skurvognsbyen fjernet morgenen før.

Derfor er det, jeg tillader mig at sige, at jeg håber, vi har haft en vis indflydelse på, at det trods alt er sket, at den er fjernet.

Til politiets forsvar – dette skal ikke være et angreb på politiet fra Dansk Folkepartis side – skylder vi nok lige at sige, at hvis politiet ikke føler, at der er opbakning til en sådan fjernelse, som på nogle kan forekomme en lille smule hård, jamen så er det klart, at man ikke gør noget.

Når både Enhedslisten og SF ikke forspilder nogen som helst mulighed for at angribe politiet, hvis de skrider lidt hårdt ind i nogle sager, jamen så er det også klart, at man er lidt bange for at gå så hårdt til den, som man egentlig burde være berettiget til. Så der skal ikke lyde nogen som helst kritik af politiet i denne forbindelse.

Jeg skal bare sige på vegne af Dansk Folkeparti, at vi ønskede denne sag klaret hurtigere, end det var tilfældet, og hvis vi har medvirket til det, så er det bare glimrende. Hvis vi ikke har medvirket til det, så er det også i orden, fordi det, det drejer sig om for vores vedkommende, er at statuere nogle eksempler, så vi ikke får det nye Christiania, som jeg påpegede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Så vil jeg sige til slut til Lars Hutters, at det er o.k., at vi er berømte for at have et Christiania, men derfor er der ikke nogen grund til at etablere et nyt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): – Og som stadig væk ikke er på dagsordenen.

Jens Johansen (F): Ikke et ord om Christiania.

Til Peter Skaarup vil jeg gerne sige, at det er da utroligt at tiltænke SF og Enhedslisten en skræmmerolle som den, vi tiltænkes. Vi forbeholder os naturligvis ret til at forholde os kritisk til politiets arbejde, som vi gør det til enhver offentlig myndigheds arbejde.

Jeg tror også, at Peter Skaarup dybest set er enig med mig. I hvert fald har Peter Skaarups politiske virke herinde tydeligt vist, at Peter Skaarup i mange tilfælde forholder sig kritisk til offentlige forvaltningers, selskabers og institutioners måde at administrere de områder og det ansvar på, der er deres. Men så kan jeg ikke forstå, hvorfor politiet i Peter Skaarups verden er fredet. Det er det i hvert fald ikke i vores.

Men derudover må man jo sige, at sandheden om Københavns Politi er langt mere nuanceret også i en SF'ers øjne, end Peter Skaarup tilsyneladende tror, at den er, sådan som han fremstiller det her.

Jeg vil også til Peter Skaarup sige, at det ikke er et kommunalt anliggende at gribe ind eller opfordre politiet til at rydde den der grund. Det er et anliggende mellem grundejeren og de unge, som har boet på grunden i skurvognene. Vi mener, det i respekt af dette forhold er et anliggende mellem grundejeren og de unge. Det er ikke et anliggende for kommunen at opfordre politiet til at skride ind. Det vil vi ikke under nogen omstændigheder medvirke til.

Det er derfor også usandt, når Peter Skaarup giver det indtryk af virkeligheden og af arbejdet i Økonomiudvalget, at det på initiativ af ham skulle forholde sig sådan, at overborgmesteren har opfordret politiet til at rydde grunden for at statuere et eksempel. Jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

ved ikke, hvad det er for et menneskesyn, der gør, at man vil statuere eksempler. Skal vi have pryglestraffen indført igen, Peter Skaarup? – Det var vist direkte tiltale.

Til Enhedslisten vil jeg sige, at SF bestemt går ind for dialog mellem de involverede parter. Det har vi også sagt i Bygge- og Teknikudvalget. Men der er andre måder at gøre det på end lige netop den måde, som Enhedslisten her foreslår. Der mener vi, at bydelsrådet på Nørrebro er den første og primære kommunale part til at indgå i en sådan dialog. Os bekendt har bydelsrådet også været i den dialog, også sammen med Mikkel Warming fra Enhedslisten, også da Ungdomsboligfonden kom ind.

Vi synes, det er beklageligt, at den dialog med Ungdomsboligfonden ikke er blevet ført til ende, hvor både bydelsrådsformanden og Mikkel Warming blev smidt ud, altså de kommunale repræsentanter blev smidt ud.

Vi synes, at det er helt fint med dialog, det er grundlæggende. Vi vil ikke medvirke til opfordringer til politiet om at rydde nogen grund eller skride ind på nogen måde, sådan som Peter Skaarup tilsyneladende vil det. Vi vil ikke sende et signal herfra om, at denne grund skulle ryddes. Men vi er heller ikke af den opfattelse, at det er os, der skal gøre det på den måde, som Enhedslisten her foreslår.

Hvis der skulle blive afstemning om dette forslag, som jo ret beset måtte være trukket nu fra Enhedslistens side, det er jo helt til grin at stemme om det, vil SF undlade at stemme, fordi vi faktisk mener, at den rette part til dialogen er bydelsrådet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hverken direkte tiltale, politiets strategi eller Christiania er på dagsordenen.

A. Benhaddou (D): Jeg kan alligevel ikke lade være med at sige noget om politiets arbejde.

Deres måde at tackle problemet på har været oppe til diskussion. Jeg synes, de har tacklet problemet meget professionelt, fordi der, som vi jo ved, ikke kom nogen til skade under selve aktionen. Den var veltilrettelagt. Det hele foregik selvfølgelig tidligt om morgenen, fordi man vidste, at disse unge mennesker var til vilde fester til langt ud på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

natten. Det var professionelt gjort, at de tog aktion om morgenen, mens de unge lå og sov. Det hele gik jo fredeligt til, og det er kun godt for os alle sammen.

Vi skal også huske på, at der er tale om en privat ejendom, og hvis jeg har en privat ejendom og siger, at der er ingen, der må bryde ind i den, så har jeg loven på min side, så at disse mennesker bliver fjernet fra området. Så der er ikke noget unormalt i det.

Det eneste unormale har bare været, at ejeren ikke har reageret før. Det er hans område, og da han giver tilladelse til, at området bliver ryddet, så er det jo meget normalt, at området bliver ryddet. Det er ligesom hvis der lige pludselig en morgen sidder 3 unge mennesker i min bil, så har jeg krav på, at de bliver fjernet. Det er jo min bil, og på samme måde er det også hans ejendom. Hvis han kræver, at området skal ryddes, så er det jo meget normalt, at han får det gjort.

Så mangler jeg at få svar fra Enhedslisten på: Hvor mange underskrifter har I, og indbefatter det også skurvognsfolkene, eller er der tale om naboerne, eller er der tale om beboerne på Nørrebro osv. Hvor mange har I?

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Lars Jensen, stadig væk i 2. runde.

Lars Jensen (B): Jeg skal prøve at gøre det kort. Egentlig havde jeg slet ikke tænkt, at jeg ville deltage i dette, som jeg mener er lidt af et cirkus. Jeg synes egentlig ikke, at vi får ret meget ud af det.

Jeg vil godt sige, at Det Radikale Venstre ikke kan acceptere, at en gruppe, uanset at det er en større eller en mindre gruppe og uanset ideologi, tiltvinger sig et areal i København. Vi finder ikke, det er den måde, vi skal drive vores by på. Derfor har vi også været imod, at man lod denne skurvognssag udvikle sig.

Det Radikale Venstre vil også godt i denne sag udtrykke tilfredshed med den måde, både Borgerrepræsentationen, Bygge- og Teknikudvalget og bydelsrådet har tacklet sagen på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Ligeledes vil vi godt udtrykke tilfredshed med den måde, politiet har behandlet denne sag på. Vi mener, at den er behandlet på en positiv måde, og at vi har fået en positiv løsning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der ønsker ordet i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Mikkel Warming (Ø): Jeg synes stadig ikke, folk læser forslaget. Dette handler – handlede, må det desværre hedde nu – om at undgå det, der er sket, om at kommunen påtog sig en aktiv rolle i noget, man ellers ikke var blandet ind i.

Bydelsrådet skulle påtage sig en aktiv rolle, kommunen gik ind og gjorde det, for at undgå det, der er sket. Det må da være et krav til os som borgerrepræsentanter i København, at vi gør det yderste, vi kan for at undgå fuldstændig tåbelige og overflødige konfrontationer. Det må da være udgangspunktet. Jeg mener, hvorfor risikere det, der faktisk er sket, rudeknuserier osv., hvis man kunne undgå det, uden at det var til større gene for særlig mange?

Dertil kommer så – det glemte jeg, undskyld Benhaddou – at i hvert fald for 14 dage siden, før de for alvor gik i gang, havde de her skurvognsfolk blandt naboerne i karreen indsamlet 70 underskrifter blandt de 100 mennesker, de havde spurgt, som med deres underskrift tilkendegav, at de syntes, det var o.k., at de her skurvognsfolk blev ved med at være på pladsen, indtil gårdanlægget blev sat i gang – 70 ud af 100.

Til Peter Skaarup osv. vil jeg sige, at de eneste, vi nok ikke angriber i denne sag, er politiet, for de har faktisk bare gjort, hvad de har fået besked på, og det er der jo ikke rigtig noget at sige til.

Det, vi angriber, er den manglende vilje til som kommune, som offentlig myndighed at gå ind og ville løse en konfrontation, man kunne se trak op. Denne stikken hovedet i busken og gemmen sig bag juridiske fiksfakserier er uansvarligt ud over alle grænser.

Til Jens Johansen vil jeg sige, at der kom ikke mere politik i denne omgang i forhold til, hvad det egentlig er, der er foregået. Sandheden er, at SF var drivkraften i Nørrebros

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Bydelsråd med hensyn til at nedstemme dialogforslag, nedstemme appeller til politi og skurvognsfolk om ikke at optrappe situationen og var dem, der fremsatte et forslag, der bad de unge om at skrubbe af hurtigst muligt, hvilket kun kan tolkes som at man opfordrede til rydning, hvilket nu er sket, og det kan man så være stolte af, og tillykke med det.

Lige en detalje om skurvogne. Jeg ville heller ikke bryde mig om at bo i en skurvogn, men før man kaster så mange vrede ord af sig om, hvordan det nu er at bo i en skurvogn, så vil jeg da godt spørge, hvordan det så kan være, at Københavns Kommune lader sine psykisk udviklingshæmmede bo i skurvogne, for det sker i institutioner f.eks. på Østerbro, før man kaster sig alt for meget over det.

Blot til sidst: Vi havde chancen, alle kunne se, at dette trak op til noget. Man havde chancen for at undgå en ligegyldig, overflødig konfrontation. Man valgte bevidst, med åbne øjne, ikke at gøre noget. Man svigtede sit ansvar, og specielt SF som et såkaldt socialistisk parti svigtede sit ansvar.

Med disse bemærkninger skal jeg, da jeg godt ved, at nu er sagen jo overstået i den forstand at grunden er ryddet, trække forslaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, så går jeg ikke ud fra, at Peter Skaarup ... jo, værsgo.

Peter Skaarup (O): Det skal være ganske kort. Det var bare, fordi Jens Johansens indlæg var én stor provokation mod Dansk Folkeparti. Måske var det bare for at få mig herop og sige noget, og det kan jeg da godt lige kvittere for.

Jens Johansen siger, at det ikke er et anliggende for Københavns Kommune at blande sig i sådan en sag. Dertil må jeg sige, at hvis der i en kommune som København opstår en situation, hvor der er nogle mennesker, der bare tiltvinger sig adgang til et bestemt område, så er det noget principielt, at det selvfølgelig er op til den kommune at sige: Det vil vi ikke være med til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Fordi ejeren af det pågældende sted er i udlandet, eller hvor han nu er henne, så kan det ikke være meningen, at Københavns Kommune bare skal sidde med armene over kors. Så er vi ikke vores opgave som ledelse af denne by voksen.

Jeg ved ikke, hvordan dette er foregået, jeg har ikke noget kendskab til, hvordan korrespondancen har været i det seneste års tid. Men det, jeg ved, er, at man ikke kan acceptere, at nogle mennesker bare slår sig ned et ganske bestemt sted og siger: Det er vores, her vil vi bo – fordi de nu ikke har den bolig, de gerne vil have. Så derfor er det, der er sket her, godt, og jeg kvitterer også for, at forslaget nu er trukket.

A. Benhaddou (D): Bare meget kort til Enhedslisten. I siger, at der var 70 mod 100. Hvis I var et demokratisk parti, så så I til, at flertallet havde vedtaget, at de ikke vil have det skur, hvis det er 100 mod 70 ... (*Mikkel Warming: 70 ud af 100*). 70 ud af 100, o.k., undskyld. Hvis det er sådan, så vil jeg gerne se den liste. Hvor mange ud af de 70 bor i området reelt i nærheden af skuret?

Jens Johansen (F): Nu provokerer Peter Skaarup mig, måske ikke SF, men mig. Det er på grund af de bemærkninger, der kommer her, om, at det ikke er kommunens opgave at blande sig.

Nu må man altså prøve at citere korrekt. Det er ikke kommunens opgave at kræve sådan en grund ryddet. Det er anliggende mellem grundejeren og de folk, som boede i skurvognene. Det kan Peter Skaarup få bekræftet ved at spørge på rette sted. Jeg tror såmænd også, at politiet er klar over, at det er et anliggende ikke mellem kommunen og politiet, men et anliggende mellem grundejeren og de folk, der har boet midlertidigt på grunden.

Så vil jeg også sige, at Peter Skaarup har vist fået en forkert opfattelse af, hvad det er, der er Borgerrepræsentationens opgave. Vi har heldigvis ikke kommunalt politi. Venstres Søren Pind kan jo her høre, hvad der vil ske, hvis vi får et kommunalt politi. Så skal vi have en flok stormtropper, der skal rende rundt og holde lov og orden, som vi altså finder det for godt her i byen. Vi har heldigvis et selvstændigt enhedspoliti under

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 19. marts 1998

Justitsministeriet, og Peter Skaarup må da være klar over, at politiet ikke sorterer under Borgerrepræsentationen. Ellers er der ingenting, der holder mere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Søren Pind, der har begæret ordet i denne sag – der ikke handler om politiet, og et forslag, der er varslet trukket af forslagsstillerne.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal glæde overborgmesteren med at gøre det meget kort, for mit eneste ærinde er sådan set at rose SF. Jeg vil godt sige, at vi i Venstre har været meget tilfredse med SF's adfærd i denne sag, meget tilfredse. Vi finder ikke nogen grund til at angribe hinanden. Der har været god, bred politisk enighed om, at man ikke skulle blande sig i politiets tilrettelæggelse af sit arbejde, og det er vi meget taknemmelige for, at SF har medvirket til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, der har begæret ordet i denne sag, der heller ikke er en karaktergivningsøvelse. Forslaget er ønsket trukket af forslagsstillerne. Jeg skal høre, om nogen ønsker forslaget opretholdt? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er det bortfaldet.

---

4) 148/98

---

5) 149/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Denne sag er en konsekvens af en beslutning i den gamle Borgerrepræsentation fra august 1997, hvor den fremtidige boliganvisning blev vedtaget. Men det blev også vedtaget, at forvaltningen skulle vende tilbage med egentlige kriterier for boligsocial anvisning.

Det er så formentlig sidste kapitel i afslutningen af en æra, hvor Københavns Kommune kunne foretage boligsocial anvisning, men også almindelig anvisning af boliger til interesserede københavnere og andre.

I forbindelse med behandlingen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget blev der rejst en debat om, hvorvidt det var rimeligt eller ikke rimeligt at skrive til de enkelte, der var anført i kartoteket – jeg kan i den forbindelse nævne, at kartoteket nu ifølge den sidste opdatering er kommet ned på 14.000, men det er dog ganske mange mennesker – ud fra en begrundelse og ud fra en opfattelse af, at det er ganske mange ressourcer at bruge på mennesker, som er opskrevet i dette kartotek, når vi i forvejen har en opfattelse af, at dem, som vi for fremtiden skal anvise boliger til, er nogle, som man på den ene eller på den anden måde kender i forvaltningen, idet det er mennesker, som står i en ganske særlig akut boligsituation.

Alligevel har forvaltningen endnu en gang overvejet, om det er rimeligt, om det er i overensstemmelse med god forvaltningsskik. Ved denne genovervejelse er man kommet til, at man nok bør tilskrive de enkelte direkte for ikke på den måde at komme ud i en situation, hvor nogle kan føle, at de ikke har fået en god behandling af Københavns Kommune.

På den baggrund vil jeg stille et *ændringsforslag*. Vi har ganske vist stemt om noget, der lignede, i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, men der skal nok et egentligt ændringsforslag til i denne sammenhæng, og det ændringsforslag skal gå på pind nr. 2 og hedde:

»at alle, som står opført i kartoteket over boligansøgere, får en skriftlig meddelelse om nedlæggelsen.«

Derudover vil jeg gerne kommentere en anden debat, som også har været ført i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og andre steder, om det er rimeligt, at der kun bliver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

givet et enkelt boligtilbud. Det mener jeg på den anden side, at man bliver nødt til at fastholde, netop med den formulering, som står i indstillingen, at det som udgangspunkt er ét boligtilbud.

Når det er vigtigt, så er det sådan set også for at fastholde, at det skal være en kvalificeret sagsbehandling, der foregår. Der skal tages beslutning om, det skal indgå i overvejselsen, om det er vigtigt, at børnene f.eks. bliver i det kvarter, de er, så de kan passe deres skole, eller om det er vigtigt, at det bliver et andet kvarter, fordi der har været uoverensstemmelser i et tidligere ægteskab, som er så voldsomme, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man møder hinanden på gader og stræder eller i Brugsen om lørdagen.

Det er en del af det, som skal indgå i den rigtige boliganvisning, den grundige bolig-anvisning, og derfor tror jeg, det er vigtigt.

Et sidste element, som vel heller ikke er helt uvæsentligt i denne sammenhæng, er, at det også handler om mennesker, som bor på § 105-institutioner. Man kan måske sætte spørgsmålstegn ved, om vi opfylder betingelserne for den refusion, vi får fra staten, hvis man kan blive boende på en § 105-institution og modtage refusion fra staten, hvis man har fået et relevant boligtilbud. Jeg synes, det ville være ganske vanskeligt at svare på over for staten, at man kunne blive boende dér længere end højst nødvendigt.

Jeg ved godt, det ikke er spændende eller attraktivt at bo der, men på den anden side mener jeg, at vi også skal kunne se staten i øjnene i forhold til den refusion, som vi modtager til § 105-området. Så derfor mener jeg, man skal fastholde, at det som udgangspunkt er ét boligtilbud. Er der ganske særlige ting, som gør sig gældende, så må man selvfølgelig overveje det. Det er jo netop det, der er kernen i boligsocial anvisning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det af Winnie Larsen-Jensen stillede ændringsforslag indgår i de videre forhandlinger, der fortsættes med Helen Hedemann, værsgo.

Helen Hedemann (F): Det kommer bestemt ikke bag på SF, at København i dag er i den situation, at byen ikke har nogen boliger at anvise sine borgere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Med dannelsen af Tor i 1995 var det jo til at forudse – det gjorde vi også allerede dengang – at en dag ville der ikke være flere boliger tilbage, og at de københavnere, der i god tro havde ladet sig skrive op til en bolig, ikke længere skulle regne med at få anvist en sådan i en af byens egne ejendomme.

I SF mener vi, at det er en meget dårlig idé at smide 12.000-13.000 mennesker – det er vi vel kommet ned på efterhånden med det tal, borgmesteren nævnte lige før – ud af ventelisten på det absolut dårligste tidspunkt i mands minde, fordi det formentlig aldrig har været sværere at finde en bolig.

Nogle af dem, der nu ryger ud af boliganvisningen, har været skrevet op i både 5 og 10 år, og nu skal de så ud og lade sig skrive op i andre boligselskaber, hvor der kan være en ventetid på 5-6 år alene for en 2-værelses-lejlighed. Det er ikke rimeligt.

På den anden side kan man sige, at når der ikke er nogen boliger at anvise, så kan det heller ikke nytte noget at have en alenlang kø på 15.000 mennesker til en ikke-eksisterende bolig.

Man kan sige, at selvfølgelig er det også indlysende, at de få boliger, der er til rådighed, må anvises til de mennesker, der har mest behov for dem. Derfor kan SF acceptere de boligsociale kriterier, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har fundet frem til er brugbare i den konkrete situation.

Hvad SF bestemt derimod ikke kan acceptere, er, at der kun vil blive givet ét boligtilbud til de personer, der indstilles til en bolig af den lokale visitation. Der kan være mange gode grunde til, at man kan være nødt til at takke nej til et boligtilbud. Man kan f.eks. være ung og enlig mor og have et ønske om at bo i samme bydel som sin familie, eller man kan have et generelt ønske om at komme væk fra et område, hvor man har dårlige erfaringer med hensyn til familiens trivsel.

Andre vil gerne tilbage til et bestemt kvarter, hvor de tidligere har boet. Kvarters- eller bydelstilknytningen er ofte stærk hos københavnere. Vi har alle vore egne ønsker og behov, f.eks. til, hvor tæt på begivenhedernes centrum eller den nærmeste motorvej vi ønsker at bo. Grundene til at sige nej til en bolig kan i det hele taget være meget sub-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

jektivt bestemte og ikke til at forudse for andre. Alle mennesker har imidlertid krav på respekt, også når det gælder deres boligønsker.

I øvrigt er det jo ikke sådan, at et boligtilbud kun gives til én person eller til én familie ad gangen. De første 4-5 på listen får tilbuddet, og i SF kan vi simpelt hen ikke forestille os, at kommunen kommer til at brænde inde med en ubesat lejlighed, ikke engang i en måned, desværre, for dertil er der alt for mange personer i denne by, der er i akut nød og opfylder kriterierne for at få tilbudt en bolig.

Derfor mener vi, at det er uanstændigt at lade folk i stikken, hvis de bare en enkelt gang tillader sig at takke nej til en anvist bolig.

Kartoteket over boligsøgende personer omfatter som nævnt omkring 15.000 ansøgere. Derfor var det utrolig glædeligt at høre, at borgmesteren før gik på talerstolen og sagde, at man nu også i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har besluttet sig til at holde sig inden for lovens grænser, nemlig at hver enkelt person selvfølgelig skal have direkte besked.

Det er jo ganske almindelig, god forvaltningsskik, det burde være en selvfølge, at man meddeler en borger, at man desværre ikke længere er i stand til at hjælpe vedkommende. Ellers er jeg helt sikker på, at Ombudsmanden med glæde ville have taget fat på denne sag. Så det kan jeg sige, at jeg i hvert fald er glad for.

I SF har vi besluttet, at vi vil opretholde de forslag, vi havde fra udvalgsbehandlingen. Nu er det jo så ikke længere nødvendigt at opretholde vores forslag om direkte kontakt til borgerne, fordi det forslag har borgmesteren allerede indstillet. Men jeg vil i hvert fald gerne indlevere et andet *ændringsforslag*, vi har, nemlig:

»Godkendte boligansøgere har ret til 3 boligtilbud før sagen afsluttes.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Også dette ændringsforslag fra Helen Hedemann indgår i de videre forhandlinger, der fortsætter med Marie Jeppesen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Marie Jeppesen (Ø): København er en særlig by, og det er en storby, og det er en uddannelsesby. Derved tiltrækker den også et stort antal borgere fra andre dele af landet og fra andre lande.

Når man kommer som indvandreren til København, er det svært at finde sig en bolig, og man skal ikke kende meget til psykologi for at vide, at dette er et af menneskets aller mest basale behov. Det skal helst være en bolig, som modsvarer de behov, man har. Dermed mener jeg, at er man studerende, så har man behov for en billig bolig. Har man børn, har man behov for en større bolig.

Engang kunne man i København være heldig at få tildelt en kommunal lejlighed i et system, hvor man ikke nødvendigvis i årevis skulle være skrevet op til en bolig, som man skal i mange boligselskaber. Det er jo ikke alle forældre, der tænker på, at deres børn kunne få behov for en bolig i København, og derfor lader dem skrive op.

Nu er det ikke nogen hemmelighed, at København også er en fattig kommune, og for at skaffe kommunen penge blev de kommunale ejendomme solgt. Jeg synes, det var som at tisse i bukserne, for nu fryser vi alle sammen, især de, som ingen bolig har. For kommunalpolitikere er det rigtig koldt, for nu skal vi til at beslutte, hvad der skal være kriterierne for, hvordan byens borgere får tildelt en bolig.

Hvis de er så uheldige ikke at kunne skaffe én selv, er der forskellige grunde, og dem kan der jo være mange af, til, at de ikke kan eller vil tage imod et første tilbud om bolig, ja så kan de komme til at fryse rigtig længe.

Dertil kommer, at jeg kan frygte en yderligere ghettodannelse af f.eks. socialt belastede familier eller mennesker, i og med at man skal opfylde de boligsociale kriterier ved boligtilbud. Dette set i lyset af, at Københavns Kommune går ind og beslaglægger cirka hver tredje af boligselskabernes boliger, og vi i forvejen ved, at der i disse bor rigtig mange folk med anden etnisk baggrund end dansk, også en stor del enlige med børn, hvad der er et af de boligsociale kriterier.

I Enhedslisten mener vi ikke, at der er rimelighed i, at der kun skal gives ét tilbud om en bolig. Der skal minimum kunne siges nej 2 gange, uden at konsekvensen er, at man står på herrens mark.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

En anden diskussion er alle de mennesker, det er ca. 14.000, har vi hørt, som har ladet sig skrive op i Københavns Kommunes ventelistekartotek til en bolig. Det må være rimeligt, at man, når man henvender sig personligt og lader sig skrive op, så også får en personlig henvendelse i form af et brev om, at nu kan man altså ikke længere gøre sig denne forhåbning, og at man skal søge nye måder at løse sit problem på.

Jeg mener, at der kan være mange københavnere, som ikke læser avis daglig. Jeg tror heller ikke, at f.eks. de svageste borgere, som måske også er boligsøgende, nødvendigvis læser avis daglig og dermed vil blive vidende om, at nu nedlægges boligkartoteket. Mange andre kan af den ene eller anden grund misse informationen.

Jeg vil derfor fastholde, at meddelelsen skal sendes ud pr. brev til dem, som står i kartoteket. Jeg tror ikke, at de knap 64.000 kr. – det er jo så nu færre penge – vil ruinere Københavns Kommune.

Så i Enhedslisten vil vi gerne støtte op om borgmesterens forslag, og vi vil også gerne støtte op om SF's forslag.

Martin Geertsen (V): I Venstre har vi drøftet de nye kriterier for boligsocial anvisning. Vi er enige i dem og glæder os ligefrem over, at vi har bevæget os væk fra, hvad man kan kalde, at man automatisk er social klient, fordi man er boligsøgende i Københavns Kommune, eftersom ansøgningskartoteket revurderes.

Det er også vigtigt for Venstre ved denne lejlighed at understrege og få slået fast, at de mennesker, der virkelig har hjælp behov, så sandelig skal have hjælp. Men det skal være en hjælp, som i videst muligt omfang bør munde ud i en tilværelse, hvor den enkelte på et senere tidspunkt kan klare sig selv. Det sociale system skal ikke holde på mennesker. Det skal skubbe mennesker videre.

Det glæder selvfølgelig også Venstre, at det nye anvisningssystem er indrettet så fleksibelt, at man ved anvisningen ser på den enkelte families eller den enkelte persons forhold, inden vedkommende anvises. Det er selvfølgelig vigtigt set i lyset af, at man ikke længere kan forblive på listen, såfremt han eller hun siger nej til det første boligtilbud. Det er en indstilling, vi er enige i i Venstre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Jeg kan godt forstå, at repræsentanterne for SF og for Enhedslisten sidder og griner lidt i skægget – hvis de gør det – i relation til, at man på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgsrådet havde en drøftelse af, hvorledes man skulle orientere de mennesker, som stod på listen. Der kan jeg godt forstå, at man griner, om ikke i skægget, så i hvert fald griner i Enhedslisten og SF.

Det undrer mig meget, at man ikke på daværende tidspunkt, da man havde drøftelsen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, var orienteret om, at det ikke ville være i overensstemmelse med god forvaltningsskik blot at orientere via pressen og på anden vis. Det undrer mig meget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge borgmesteren, hvordan det overhovedet kunne lade sig gøre, at man ikke forud for det Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgsråd, hvor man drøftede denne sag, var nået til den erkendelse.

Peter Skaarup (O): I Dansk Folkeparti har vi selvfølgelig også undret os over, hvorfor man ikke vil orientere de her ansøgere, som har stået i kartoteket igennem lang tid, direkte. For det er klart, at man ikke kan regne med, at alle ser en tilfældigt indrykket annonce et eller andet sted, måske i partiorganet Aktuelt, eller hvor man nu indrykkede sådan en annonce. Så det er klart, dette skal selvfølgelig ske skriftligt over for de personer, der stod i boligkartoteket. Det er selvfølgelig også glædeligt, at det sker nu.

Derimod er vi i Dansk Folkeparti stadig væk af den opfattelse, at det er et problem, hvis personer, der får tilbudt en lejlighed og siger nej til den, falder ud af systemet. Det synes vi er urimeligt. Selv om der er tale om rimeligt få lejligheder efterhånden, så er det rimeligt, at man får lov til at få flere tilbud end det ene, der lægges op til her. Den del af det kan vi altså ikke støtte i Dansk Folkeparti.

Men vi synes, at det ændringsforslag, der er kommet fra SF, lyder ganske fornuftigt, og vi vil lige have lov til at overveje, om vi vil støtte det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Naser Khader (B): Vi i Det Radikale Venstre støtter også, at folk skal have besked personligt. Vi har regnet ud, at det vil komme til at koste ca. 60.000 kr., og det synes vi er o.k.

Vi støtter også SF's forslag om, at folk skal have mere end én chance, fordi folk her er i en særlig situation, der gør, at de må have mere end én chance. Altså 2 chancer, tredje gang skal de sige ja. De skal ikke have 3 tilbud, men 2 tilbud, tredje gang skal de sige ja.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Lars Hutters og derefter Benhaddou...nå, Benhaddou, værsgo.

A. Benhaddou (D): CD støtter også forslaget om at slette ventelisten med boligsøgende.

Med hensyn til det tredje »at«, om, at folk kun skal have ét tilbud, har jeg stillet et *ændringsforslag*, som jeg håber kan blive vedtaget. Det er, at spørgsmålet bliver taget op igen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget inden årets udgang. Jeg mener, at der bliver tale om en overgangsfase. Vi kan ikke rigtig overskue, hvordan situationen vil være, efter at listen bliver slettet og vi kun skal tage os af de socialt boligsøgende.

Så derfor vil jeg stille forslag om, at sagen bliver revurderet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, således at hvis Københavns Kommune kan tilbyde mere end ét boligtilbud, ja, så gør vi det bare.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Også dette ændringsforslag indgår i de videre forhandlinger. Vi fortsætter i 1. runde.

Louise Frevert (C): Det er jo ikke første gang, man bliver rystet over Enhedslisten. Jeg er fuldstændig chokeret over Marie Jeppesen, der mener, at de indvandrere, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

kommer til byen, skal kommunen være forpligtet til at anvise lejligheder. Det er helt horribelt. Enhver må jo tage ansvar for sit.

De lejligheder, der skal anvises, er kun til yderst problematiske klienter, og man skal ikke klientgøre de mennesker, som er i kommunen.

Men eftersom vi nu er kommet ned på 1.700 lejligheder til anvisning, så vil De Konservative stille et andet *ændringsforslag*, nemlig at de skal have 2 tilbud.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det ændringsforslag bliver indleveret til formanden og indgår sammen med de 3-4 andre i de videre forhandlinger.

Der er ikke flere, der har begæret ordet i 1. runde. Vi går til 2. runde. Lars Hutters havde muligheden i 1. runde og får igen muligheden i 2. runde.

Lars Hutters (L): Jeg beklager, at jeg pludselig blev kaldt ud.

Valgfrihed, borgernes valgfrihed. Jeg går ud fra faktisk som en selvfølge, at både venstrefløj og højrefløj i Københavns Borgerrepræsentation går ind for borgernes valgfrihed.

Når jeg trækker det frem i denne forbindelse – og det glæder mig, at De Konservative er under udvikling i denne sag – så skyldes det, at jeg forstår rent faktisk ikke borgmester Winnie Larsen-Jensen, at der ikke skal være valgfrihed i spørgsmålet om at vurdere et boligtilbud.

Vi vil gerne bede borgmester Winnie Larsen-Jensen om at forklare, hvorfor borgerne i en trængt situation ikke skal have valgfrihed. Hvad er det, der gør, at hele denne sag kører op i en spids, fordi man gerne også i en så vanskelig sag som denne vil understrege, at borgerne skal have valgfrihed, i hvert fald mindst have 3 muligheder? Det synes jeg, at borgmester Winnie Larsen-Jensen er sluppet rigtig, rigtig dårligt fra, og det skuffer mig.

Så jeg vil bede borgmesteren om at komme op og forklare, hvori det helt exceptionelle ligger, at her skal det bare være hug- og stikfast og kun én gang og så færdig, slut.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Så må jeg dernæst sige, at jeg også er skuffet over, at der ikke er en vurdering og en analyse af hele den boligsociale situation for københavnernes. Vi lever faktisk i et af verdens allerrigeste lande. Samtidig er goderne beklageligvis ikke ligeligt fordelt. Der er mange af os, der synes, at København er en fantastisk, vidunderlig, dejlig by at leve i, og vi er vidt berømt rundt omkring i verden.

Jeg vil godt opfordre til, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget følger denne situation meget nøje. Nu sidder Solidarisk Alternativ ikke selv i det, men jeg vil gerne bede om, at man får udarbejdet en analyse af de her ting, og at man så nøje følger det.

Men venner, det burde være en selvfølge, også for de trængte, at der er valgfrihed for borgerne. Det kan vel ikke ryste hele systemet, at der skal være 3 muligheder? Jeg vil bede om, at man slutter sig sammen om det. Det er så enkel og ligetil en sag.

Martin Geertsen (V): Jeg troede, at en af de gode ting ved, at Københavns Kommune var gået over til udvalgsstyre, var, at nu kunne man endelig få behandlet tingene helt til bunds. De enkelte repræsentanter, de enkelte partier i de pågældende udvalg kunne få diskuteret tingene helt igennem, få lagt synspunkterne på bordet og få markeret, jamen hvor har vi egentlig hinanden.

Det kan man ikke sige om denne sag. Jeg kan fornemme, at der er nogle, der i forhold til, hvad de havde bestemt sig til på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgsmødet, da denne diskussion var oppe, har ændret holdning til spørgsmålet om, hvor mange tilbud man skal give. Der var et markant flertal for, at man skulle give ét tilbud.

Men nu vil jeg så lige om lidt, når jeg går ned herfra, gå rundt og sondere terrænet lidt og finde ud af, hvor mange er der for 2, hvor mange der er for 1, hvor mange der er for 3 og 4, og så må vi kigge på det, når jeg har været rundt og sondere terrænet lidt.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge borgmesteren, hvilke tekniske komplikationer der er forbundet med, at man udvider fra ét tilbud til f.eks. 2, 3, 4, 5 eller 6. Borgmesteren skal bare svare op til 2 eller 3 tilbud. Hvilke tekniske komplikationer er der forbundet med det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg synes, det var meget rigtigt set og sagt af Martin Geertsen, at det ville være praktisk, hvis vi havde fået drøftet disse mere nuancerede synspunkter, end vi mødte i udvalget, allerede i udvalget. Så jeg vil ved forhandlingernes afslutning foreslå, at spørgsmålet om, hvor mange tilbud og hvordan og hvorledes, behandler vi én gang til i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Jeg synes ikke, man skal lave tyrkisk marked, som Martin Geertsen begyndte at sige, eller Hjallerup Marked eller hvad det er, andre plejer at kalde den form for købmandshandel for åben skærm. Det synes jeg faktisk, at dette er lidt for alvorligt til. Vi taler om anvisning af boliger til nogle mennesker, hvor vi på den ene side har måske lige knap det, vi skal bruge.

På den anden side må vi sikre os, at der, når folk virkelig står i den situation, som de står i – og der må jeg sige, at det ikke er dem, der er på den grønne gren, det er heller ikke dem, der har det skidt, man har det ofte meget skidt, hvis man er i en situation, så man skal have boligsocial anvisning – kommer et vist aftræk, at man kan få boligen inden for en rimelig, overskuelig periode. Der er ofte børn og forskellige ting involveret i det.

Derudover vil jeg sige, at jeg forventer, ligesom man har gjort med de boligsociale anvisninger, vi har lavet tidligere, at sagsbehandlingen er ordentlig og er grundig og er hensyntagende til, hvad det er for en situation, disse mennesker står i. Det er jo ikke noget nyt, der skal foregå på denne måde.

Så sent som i dag har jeg været tæt på en konkret sag, hvor alle de hensyn, som Helen Hedemann nævner, er meget vanskelige at opfylde, bl.a. fordi vi disponerer over ganske, ganske få boliger på Vesterbro. Hvis man har tilknytning til Vesterbro, og det er vigtigt for børnene, så kan der gå ganske længe, og der er det så en afvejning af, skal det absolut være på Vesterbro, eller skal det være her og nu? Sådanne hensyn er vi jo vant til at tage.

Derfor vil jeg, med den usikkerhed, der er, foreslå, at spørgsmålet om, hvor mange tilbud man skal have, og hvilke konsekvenser det i givet fald kan få, får en tur til i Fa-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 19. marts 1998

---

milie- og Arbejdsmarkedsudvalget, så det ikke er tilfældige afstemninger her, men det funderes på en noget mere grundig sagsbehandling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det synes jeg lyder fornuftigt, og jeg forstår det sådan, at forslaget går på, at vi ved forhandlingernes afslutning tilbageviser det 3. »at« og dertil knyttede ændringsforslag til udvalgsbehandling igen.

A. Benhaddou (D): Jamen så nærmer vi os jo CD's forslag, det går jo til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Godt nok har jeg foreslået, at vi skulle vente indtil årets udgang, men det gør vi så straks her.

Jeg støtter selvfølgelig også, at det skal genbehandles, men jeg må indrømme, at jeg ikke er så vild med den måde, SF har kørt på i aften, med at køre rundt og forsøge på at få mæglingforslag først om 3 tilbud og så om 2 blandt Borgerrepræsentationens medlemmer. Det synes jeg ikke er den måde, man skal føre politik på her.

Vi blev klart enige i udvalget – og det gjorde jeg ikke engang selv, jeg undlod at stemme – om at sige ja til kun ét tilbud, og så ser man her folk gå rundt og træde hinanden over tæerne for at få vedtaget forskellige mæglingforslag. Det synes jeg er nærmest latterligt.

Helen Hedemann (F): Jeg anser borgmesterens forslag som et signal om, at man nok gerne vil give mere end ét tilbud, så jeg synes faktisk, det er en glimrende ide at lade den gå tilbage i udvalg, for det kan i hvert fald kun blive bedre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil meget gerne benytte denne lejlighed til at rose hr. borgmester Søren Pind og Bygge- og Teknikudvalget for denne indstilling, som jo er en miljørigtig indstilling.

Jeg synes, det er herligt, når Københavns Kommune går foran og er med helt fremme som her, og herligt, når hr. borgmester Søren Pind meget entusiastisk arbejder for at bedre vores miljø i København.

Jeg synes også, det er utrolig flot, at man har fået en ordning igennem ad frivillighedens vej, indtil der bliver skabt lovhjemmel. Jeg er så meget spændt på at se, hvor langt man egentlig kan nå ad denne vej, eller om der skal mere håndfaste metoder til.

Hvis jeg kort skal kommentere det konkrete forslag, så kan jeg kun få øje på et problem med de her lastezoner tæt på boliger, fordi vi ved, at det kan give klager over støj. Jeg vil anbefale, at man får det løst ved at placere dem ikke tæt ved boliger, men tæt ved erhverv og butikker, så vi ikke får klager over støj.

Men ellers stor ros herfra, og så håber jeg, at man vil tage Miljøkontrollen med i evalueringen af projektet, så vi også kan få en miljøvurdering af, hvad dette rent faktisk betyder.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Borgmester Søren Pind vil kvittere for rosen i denne sag, der er en opfølgning på Trafik- og Miljøplanen.

Borgmester **Søren Pind**: Det er klart, jeg vil selvfølgelig gerne kvittere. Jeg skal i øvrigt sige, at der foregår et fortrinligt samarbejde mellem Miljø- og Forsyningsudvalgets borgmester og Bygge- og Teknikudvalget og også borgmesteren. Det er vi taknemmelige for og glade for, og derfor skal ethvert indlæg i denne sag være velkommen. Jeg er også selv meget spændt på at se, hvad det kan medføre, og jeg glæder mig til at evaluere sagen, når vi engang har resultaterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der skulle være basis for en enhedsforvaltning på et tidspunkt dér.

---

7) 151/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inden jeg eventuelt giver ordet til forsamlingens medlemmer, vil jeg for god ordens skyld nævne, at den udsendte indstilling indeholder 2 »at«'er, men det er alene det 2. »at« om den generelle bemyndigelse til Bygge- og Teknikudvalget, som af udvalget er blevet indstillet til forsamlingens godkendelse i aften. Det 1. »at« er som nævnt fortsat under behandling i udvalget. Der skal således ikke i aften tages stilling til de konkrete ansøgninger.

---

8) 162/98

---

9) 159/98

---

10) 158/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Om indstillingen vil jeg sige, at den jo er udtryk for opfølgning på en række tidligere beslutninger, udtryk for en markant ændring af kommunens struktur.

Spørgsmålet om, hvorvidt virksomhedskontrakter indgås med forvaltningen eller med udvalget, har været rejst, forstår jeg. Jeg vil sige, at det ganske enkelt er min opfattelse, at det er rigtigst, at disse kontrakter lægges op til godkendelse i de pågældende udvalg.

Martin Günter (F): Ja så kunne jeg jo have ladet papirerne og bøgerne ligge på min plads, for det, jeg netop ville have drøftet, var alene spørgsmålet om virksomhedskontrakter.

Især i Kultur- og Fritidsudvalget er vi blevet lidt forvirrede, idet der oprindeligt var lagt op til, at eventuelle virksomhedskontrakter under Kultur- og Fritidsforvaltningen skulle forelægges udvalget.

Men så så jeg pludselig, at da den indstilling, vi havde vedtaget i Kultur- og Fritidsudvalget, kom til Økonomiudvalget, så var der pludselig rettet i den, uden at udvalgets medlemmer var orienteret om det. Det skulle være sket på foranledning af overborgmesterens afdeling, de øverste embedsmænd dér.

Herefter har vi på ny drøftet sagen i Kultur- og Fritidsudvalget og fik den besked, at virksomhedskontrakter kunne indgås alene på direktørens eller direktionens foranledning, uden at hverken borgmesteren eller udvalget behøver at blive orienteret. Der blev jeg noget chokeret.

Jeg har da også erfaret, og det kan jeg da også læse i dag, at i såvel Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget som i Økonomiudvalget forudsættes det, at der fremlægges forslag til virksomhedskontrakter i udvalget. Det må selvfølgelig betyde, at de skal godkendes dér. Det vil sige, at man også kan komme i den situation, at de ikke godkendes og derfor ikke indgås.

Jeg er blevet bekendt med, at der foreligger et notat til overborgmesteren, hvor det direkte siges af en af hans topembedsmænd, at en sådan forelæggelse til godkendelse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

nærmest ville være ulovlig. Men nu hører jeg altså, at overborgmesteren her siger, at han synes, det ville være naturligt, at de blev fremlagt i udvalgene.

Jeg havde tænkt at stille som ændringsforslag til afstemning, at »Borgerrepræsentationens enkelte udvalg skal inddrages i beslutningsprocessen i forbindelse med indgåelse af virksomhedskontrakter inden for de berørte forvaltninger«. Jeg lægger det lige op til overborgmesteren.

Hvis overborgmesterens udsagn her for et øjeblik siden betyder, at han mener, at det er det, som står i dette ændringsforslag, som i virkeligheden vil blive praksis i Københavns Kommune, så ønsker jeg det selvfølgelig ikke til afstemning, så er det bare o.k.

Men som sagt, vi mener i SF, at virksomhedskontrakter er en politisk foranstaltning og et greb, som er af klar politisk art og derfor også bør diskuteres i udvalgene og, hvis det endelig skulle være, eventuelt også i Borgerrepræsentationen. Men vi håber, det kan ordnes på udvalgsniveau og til godkendelse eller hvad vi nu kalder det.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil sige til Martin Günters ændringsforslag, at de bemærkninger, jeg kom med indledningsvis, om, at jeg finder det rigtigst, at den kontrakt, der indgås mellem virksomheden og forvaltningen, indgås efter godkendelse i udvalget, er dækkende for det ændringsforslag, som Martin Günter har stillet ... (*Martin Günter:* Så behøver det ikke at komme til afstemning). Så behøver forslaget ikke at komme til afstemning.

Morten Kabell (Ø): Jamen det er rart, når man på den måde kan opleve, at dele af ens tale er imødekommet allerede før man går herop.

Jeg vil da godt takke for det tilsagn, der er kommet fra både overborgmesteren og SF's ordfører, om, at det vil være naturligt. Enhedslisten er enig. Det er klart, at eftersom kontraktsystemet bliver et mere og mere udbredt fænomen i kommunen, så er det vigtigt, at vi fra politisk hold har hånd i hanke med den opgaveløsning, ikke mindst for at undgå det, vi selvfølgelig vil opfatte som politisk ubehagelige løsninger: Privatisering af hjemmehjælp etc.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Derfor er jeg glad for at kunne forudsætte, at det ikke kun er direktørerne, der kan træffe beslutningerne, men at det naturligvis kommer op i de relevante udvalg.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre kommentarer fra øvrige ordførere på dette område, om man er enige i denne sal om, at ethvert spørgsmål her skal underkastes en normal politisk behandling. Jeg håber da også, at disse tilsagn vil blive givet her i aften fra de andre.

Så skal jeg som afslutning kun sige, at for Enhedslisten er det vigtigt i forbindelse med de steder også senere hen i denne samling, hvor en kontraktforvaltning skal kunne konkurrere med private, at disse kontraktforvaltninger også får nogle reelle økonomiske muligheder for at konkurrere qua den økonomiske konstruktion, således at de faktisk også kan gå ud og konkurrere aktivt med det private erhvervsliv.

Borgmester Søren Pind: Ak-ak, ak-ak, »Det Nye København«. Jo, vi politiserer ikke længere på ro og orden, det er sådan set godt nok. Men nu politiserer vi på driftsvirksomhed. Vi politiserer på, på hvilket måder de virksomheder, som skal ud og konkurrere med private, skal gøre det på, hvad vi nu kan sætte ind af sociale kriterier og meget andet. Det kan man have utrolig mange meninger om.

Jeg vil godt sige, at når Venstre støtter kontraktstyring i denne kommune, så er det fordi vi mener, at det tydeliggør omkostningerne ved de enkelte virksomheder, og det sikrer også, i hvert fald til en vis grad, at der kommer en virksomhed, som fungerer efter markedsøkonomiske principper. Det, jeg hører venstrefløjens sige her, er helt klart noget andet, og det synes jeg er en stor skam.

Jeg vil godt sige, at for min forvaltnings, for mit udvalgs vedkommende er det helt klart, at udvalget selvfølgelig vil blive orienteret om, hvad der foregår. Jeg kan jo også se på det hele, at man nu vil godkende de pågældende kontrakter. Det er sådan set også o.k., det har jeg ikke nogen problemer med.

Jeg synes bare, at man skal være opmærksom på, at hvis man forestiller sig, at udvalget skal til at blande sig i de forhandlinger, der er mellem direktionen og de enkelte arbejdspladser i kommunen, så er det for mig helt i strid med alle de forhold, som man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

normalt driver en virksomhed efter, som skal operere på markedspræmisses, og det er det, der er hele forudsætningen for kontraktstyring.

Så det er bare sagt til efterretning, om jeg så må sige, for selvfølgelig vil udvalgene blive orienteret. Men jeg synes, man skal passe på, at man ikke forplumrer denne debat. Det vigtigste er, at vi i denne kommune har taget et fabelagtigt stort skridt frem mod at operere med virksomheder på markedsøkonomiske principper. Der er ikke nogen tvivl om, at Venstre gerne var gået længere. Det er der ikke nogen tvivl om. Men nu har vi i fællesskab taget dette skridt, og så vil jeg godt advare imod, at man begynder at politisere alt for meget på dette punkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er herefter Peter Skaarup i 1. runde.

Peter Skaarup (O): Vi har også med interesse i Dansk Folkeparti læst forslaget til denne nye struktur. Der er mange fornuftige elementer i det. Men vi er faldet over en ting på side 47 midt på – det er fra Sundheds- og Omsorgsudvalget i øvrigt, det har været fremme – hvor der står:

»På forslag af Lubna Elahi tilføjes skitsen over den decentrale struktur tilbud til etniske ældre og tolkning.«

Vi kunne egentlig godt tænke os at høre, hvad der ligger i det. Det kan være, at Lubna Elahi eller en anden kan svare på det.

Jeg kan lige så godt sige med det samme, at hvis der i det ligger, at vi igennem dette papir skal gå ind i den etniske ligestillingspolitik, som der har været talt meget om, så kan vi ikke støtte forslaget, men vi vil godt lige høre, hvad det drejer sig om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Peter Skaarup er faldet over et ord på side 47. Vi går videre, ikke i 1. runde, men til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Morten Kabell (Ø): Først og fremmest skal jeg selvfølgelig takke borgmester Søren Pind for hans utvetydige tilsagn om, som jeg opfatter det, at det således bliver underkastet en udvalgsbehandling.

Der næst vil jeg naturligvis undlade at polemisere, men bare sige, at i denne forbindelse er det os i denne sal, der er borgernes politiske repræsentanter, og derfor er det ret relevant, at det er kommunen, det er, om man så må sige os, der skal gå ind og tage det her.

Selvfølgelig foregår der nogle forhandlinger, men det er altså os, der skal varetage borgernes interesser, og det tror jeg også godt, vi vil forbeholde os retten til at gøre.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal nøjes med en meget kort bemærkning til Peter Skaarup, som har læst sagen grundigt, også illustrationerne og tak for det.

Når et enigt Sundheds- og Omsorgsudvalg besluttede, at vi godt ville have denne lille boble med også, så er det ganske simpelt i erkendelse af, at der findes ældre i denne by med en anden etnisk baggrund, og der skal selvfølgelig også være tilbud til denne gruppe helt på lige fod med de øvrige københavnere.

Det var et enigt udvalg. Jeg tror også, det var derfor, Peter Skaarups 2 partifæller i udvalget stemte for.

Martin Günter (F): Det var Søren Pinds lille indlæg her, der fik mig til at tage ordet endnu en gang, idet Søren Pind talte om, at han selvfølgelig gerne vil orientere udvalget. Og så sagde han, hvis det skulle være, så havde han heller ikke noget mod at fremlægge det til godkendelse, og så sluttede han med at sige, at han selvfølgelig ville orientere udvalget.

Jeg vil sige til Søren Pind, at jeg opfatter overborgmesterens udsagn i dag om, at udvalgene skal have forelagt virksomhedskontrakter til godkendelse, og det er identisk med det forslag, jeg ellers ville have stillet, på den måde, at medmindre Søren Pind stiller forslag her i aften om, at udvalgene alene skal orienteres, men ikke kunne træffe be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

slutning om virksomhedskontrakter, og får det forslag vedtaget, så vil det i aften være slået fast, at udvalgene skal have forelagt virksomhedskontrakter til godkendelse og ikke kun til orientering.

Søren Pind må finde ud af, om han vil stille sådan et forslag; ellers vil det andet være vedtaget med det tilsagn, der er givet af overborgmesteren.

Borgmester Søren Pind: Nu er det tilsyneladende ikke gået op for Martin Günter, at vi ikke har enhedsforvaltning her i kommunen, men at det faktisk er sidestillede forvaltninger, der er. Så derfor er hvad overborgmesteren siger sådan set min forvaltning ligegyldigt.

Men det mindsker ikke mit tilsagn om, at det selvfølgelig vil blive undergivet behandling i udvalget, for jeg anerkender selvfølgelig som så mange andre, at der er et politisk flertal for, hvad der skal til.

Så kan jeg i øvrigt sige, uden at referere for meget fra vores møder i udvalget, hvor Martin Günter jo beklageligvis ikke er medlem, at der faktisk på udvalgmødet er givet tilsagn om, at disse kontrakter vil blive fremlagt for udvalget.

Peter Skaarup (O): Jeg synes ikke, det var meget svar, vi fik, på, hvad det var for nogle tilbud. Der står, at det er nogle tilbud om tolkning, der skal gives til etniske ældre. Sundhedsborgmesteren svarede godt nok på det, men han sagde ikke andet end det, der står i dette papir. Så derfor synes jeg, det er rimeligt at få at vide her, hvad det egentlig drejer sig om. Vi må da kunne få at vide, hvad det er for nogle tilbud, det drejer sig om.

Jeg gentager altså, at hvis der er tale om noget etnisk ligestillingspolitik, så har vi allerede sagt fra fra vores partis side.

Så vil jeg egentlig godt have mig frabedt, at mødelederen siger, at man er faldet over et lille ord. Det synes jeg ikke vedkommer sagen. Vi har nogle indvendinger, og dem skal vi have lov til at have, ligesom alle mulige andre partier kan have nogle indvendinger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er jeg fuldstændig enig med Peter Skaarup i.

Jens Johansen (F): Nej men så sidder jeg i Bygge- og Teknikudvalget, hvilket Søren Pind da heldigvis nikker anerkendende til.

Jeg tror, at der må være nogle ting, som Søren Pind er blevet forvirret over. Når overborgmesteren sidder her som formand for denne forsamling, så er det klart, at de beslutninger, der træffes under dette forsæde, også har konsekvenser for Søren Pinds forvaltning, især når det er beslutninger af den karakter, der træffes her, som gælder forvaltningen. Det er Søren Pind naturligvis ikke i tvivl om, og især ikke nu, da det er blevet påpeget.

Søren Pind har også herfra nu sagt, at han allerede tidligere, fordi vi har en god tone med hinanden i Bygge- og Teknikudvalget, har givet tilsagn om, at virksomhedsplaner vil blive fremlagt i udvalget til godkendelse. Det er så blot en bekræftelse af, at Søren Pind tilslutter sig det, som allerede er sagt af Martin Günter og overborgmesteren.

Ole Hentzen (C): Nu prøvede hr. Jens Johansen at tage byens overborgmester som sandhedsvidne på, at Borgerrepræsentationens beslutninger så også skulle føres ud i livet, fordi overborgmesteren nu beklæder det sæde, han gør.

Hvis Jens Johansen sådan set vil have den modsatte opfattelse, så kan jeg også give ham sandhedsbevis for det, for vi har faktisk vedtaget beslutninger her i Borgerrepræsentationen, som Borgerrepræsentationens formand ikke agter at følge. Jeg tænker bare på Rymarksvej, hvor beslutningen ikke er blevet gennemført endnu, fordi formanden for Borgerrepræsentationen ikke ønsker at følge den. Så det er ingen garanti, at overborgmesteren sidder der bagved.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror, det vedrører en anden sag end den, der er på dagsordenen her.

Der er ikke flere, der ønsker ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Indstillingerne drejer sig om den overordnede struktur. Indstillingerne er klare og med den forudsætning, som indledningsvis er nævnt, at virksomhedskontrakter indgået mellem forvaltningen og virksomhederne forelægges til godkendelse i udvalgene.

---

11) 155/98

---

12) 164/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet. Det er ikke tilfældet. Ønskes afstemning? Det er heller ikke tilfældet. Indstillingen ...Peter Skaarup ønskede ordet? Så beder jeg om, at der bliver trykket i tide. Værsgo.

Peter Skaarup (O): Jeg beklager. Det var mig, der ikke opfattede så hurtigt.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er, om der var mulighed for, at der kunne laves en uvildig undersøgelse af dette projekt.

Jeg synes, vi på en eller anden måde her i Borgerrepræsentationen er blevet lidt dårligt udstyret i denne sag. Jeg har kendskab til et par rapporter, bl.a. fra Carl Bro og fra Institut for Fremtidforskning, som anviser en hel del ting, der kan være problematiske i denne nye ordning, hvor det bliver meget, meget afgørende for mange københavnere, hvor de her ting kommer til at ligge. Derfor synes jeg, det vil være rimeligt, at vi får en uvildig undersøgelse af dette projekt, inden vi giver mulighed for, at det kan fortsætte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Jeg tror i og for sig også, hvis jeg skal sige lidt til de partier, der er repræsenteret herinde, at der er flere af deres repræsentanter, som nok bør overveje også at tage ordet i denne sag. Hvis I skal følge det, som jeres partier mener rundt omkring, hvor de udtaler sig, så skal I på banen i denne sag.

Så jeg vil i første omgang bare spørge, om der er mulighed for, at der kan laves en uvildig undersøgelse, om Københavns Kommune i det høringssvar, der kan gives efterfølgende, vil være med til at arbejde for en sådan undersøgelse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det fremgår i alt fald ikke af den indstilling, som et enigt Økonomiudvalg indstiller til Borgerrepræsentationen. Som det fremgår, gives der også bemyndigelse til, at såvel Økonomiudvalg som Bygge- og Teknikudvalg i perioden frem til næste høring bemyndiges til løbende at forholde sig til de hovedspørgsmål, der måtte være. Det er det, der er indstillingen fra Økonomiudvalget.

---

13) 165/98

Morten Kabell (Ø): Jeg skal til en start pointere, at jeg naturligvis kun vil forholde mig til selve kommuneplantillægget og ikke søge at blande andre dagsordenspunkter ind.

Enhedslisten bakker jo principielt ikke op om metrobyggeriet. For os at se er det en alt for dyr, alt for besværlig løsning på byens trafikale problemer. I stedet for at poste milliarder i undergrundstrafikken og på at trafikdække et i øjeblikket øget område og et vækstmonster, som vi i øvrigt ikke tror på nogen sinde bliver til noget, og som vi i øvrigt også er imod hele ideen om, så kunne man have sørget for at etablere letbaner, bedre busser, nærbusser og mange andre ting. Det er så én ting. Jeg skal undlade at trætte Borgerrepræsentationen unødigt med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Rent konkret til dette forslag skal Enhedslisten tilslutte sig de indsigelser, der er kommet, om, at metroens højdeføring vil betyde en alt for væsentlig barriere mellem Strandparken og det øvrige Amager. Det er forkert, og det er unødigt.

Derfor skal jeg blot meddele, at Enhedslisten af disse 2 årsager, en konkret og en generel årsag, ønsker at stemme mod dette kommuneplantillæg.

Tillægsdagsorden I

1) 172/98

Borgmester Per Bregengaard: Dette forslag ligger i forlængelse af det, vi diskuterede på sidste Borgerrepræsentationsmøde, nemlig en overordnet plan for indsatsen for de tosprogede elever.

Der er i Uddannelses- og Ungdomsforvaltningens del beskrevet 3 områder, hvor vi vil lave en indsats, nemlig i form af sproggruppeprojekter ude i Nordvest og Ydre Nørrebro omkring 2 førbørnehaveklasser og etablering af sprogcentre på de 15 skoler, hvor der er flest tosprogede børn. Det er en væsentlig styrkelse af indsatsen på dette område, pengene går til, og i overensstemmelse med den overordnede plan i kommunen.

Tine Peters (V): Jeg vil godt gentage, hvad jeg før har sagt om de 5 mill. kr.: De er øremærkede i Budget 1998 til kun at omfatte sprogstimulerende forsøg med børn i førskolealderen. Det fastholder Venstre. Der står på side 135 i Budget 98: »Forsøg med sprogstimulering af børn i førskolealderen, 5 mill. kr.« På side 128 står der, at der tildeles 5 mill. kr. til sprogstimulering af tosprogede børn. Jeg mener ikke, at det på side 128 underkender det på side 135, og jeg mener, intentionerne var klare nok.

Venstre er meget skeptisk ved at udvide forsøget med sproggrupper, bl.a. fordi det er et 3-årigt forsøg, som først skal evalueres i 1999. Det er en kontrakt, som den forrige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

skoleborgmester har indgået, og vi kan ikke rigtig få noget at vide om, hvordan forsøgene fungerer, før udgangen af 1999.

Vi mener, det er fuldstændig grotesk at udvide med 8 børnehaveklasser, som måske ikke engang får lov til at fuldende forsøget. Vi mener, at man skal gå ind og evaluere et forsøg, inden man igangsætter andre.

Så synes vi virkelig, det er beklageligt, at intentionerne i Budget 98 ikke er opfyldt nu med dette. Vi finder dog, at selve konceptet omkring sprogcentre er meget godt, men det er igen noget, der omhandler eleverne, når de går i skole, og det er en slags sprogcenter, hvor de får støtte, mens de er ude i almindelige klasser. Den idé kan vi godt lide, men vi mener ikke, at de penge skal tages af denne pulje; de skal kun være for børn i førskolealderen.

Det eneste, Venstre kan støtte op omkring, er de bevillinger, der skal gives inden for U-U-forvaltningen, af de 300.000 kr., som skal gives til førbørnehaveklasser på Oeh-lenschlægersgades Skole og i Tingbjerg. Vi mener, at de penge skal bruges til at igangsætte flere forsøg. Disse forsøg har allerede været evalueret, de har vist sig positive, og de forsøg er der grund til at implementere, fordi vi ved, hvad der er sket med dem.

Vi synes, det er fuldstændig vanvittigt, at vi skal bevilge penge til forsøg, hvor vi endnu ikke ved, om de er positive eller ej. Desuden er det utroligt omsiggribende at bevilge disse penge til forsøg i 1998, fordi hvad med i 1999? Det, vi siger ja til nu, er ikke bare at tage pengene af den her 5 mill. kr.s pulje. Det, vi siger ja til nu, er, at vi ved forhandlingerne om Budget 1999 skal bevilge endnu flere penge, fordi forsøget så skal vare et helt år. Ellers skal vi gå ud og bremse de ting, vi har sat i gang nu. Det er meget uholdbart.

Vi stiller en række ændringsforslag sammen med De Konservative, hvor vi bl.a. siger nej til alle de ting, som ikke har noget med børn i førskolealderen at gøre.

Vi synes i det hele taget, at alle indstillingerne og projekterne på Indre Nørrebro er gode, med undtagelse af det, der hedder »Integrationsprojekt for 1. og 2. klasse på Hellig Kors Skole«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Valby har kun projekter for børn ved førskolealderen. De har måske forstået, at det var det, midlerne var afsat til. Kongens Enghave har kun projekter med børn, der ikke er i førskolealderen. De har altså ikke forstået, hvad puljen er afsat til – måske fordi Venstre ikke er repræsenteret derude.

Jeg tror, jeg vil gå op i næste runde, efter at folk har været oppe og ytre sig, og præsentere ændringsforslagene.

Wallait Khan (F): Jeg vil fra SF's side sige, at vi har været meget, meget glade for i det hele taget, at man har fat i de problemer, som vi har på dette område, og så er man også begyndt at gøre noget.

Her kan vi også sige klart, at det var en aftale, og det, man gør nu, er faktisk, at SF og Socialdemokratiet går sammen om at gøre noget, og nu diskuterer vi de der små beløb på 5 mill. kr. gang på gang.

Der er ingen tvivl om, at lige fra starten af, som jeg har forstået det, skal vi gøre en indsats for de børn, som kommer i skole og ikke har lært dansk, inden de kommer i skole; de har problemer. Den skolegang, de har, er altid problematisk, og så kræver det en hel masse ressourcer. Derfor er det meget vigtigt, at man gør en indsats for at gøre dem dygtige inden skolestart. Det var det, vi blev enige om.

Selvfølgelig kan vi sige, at de små beløb ikke kan dække alle disse områder, men alligevel var det nogle forsøg, som var i gang. Når man ikke har andre midler til at fortsætte, så er det et problem, og vi vil ikke spænde ben for nogen af de forsøg, som er i gang.

Jeg synes, det er meget, meget fint, at det forsøg, som er sat i gang, skal fortsætte, det skal have lov til at følge det forløb, og så kan vi også se nogle resultater. Men hvis man stopper halvvejs, så er der nogle børn, som er blevet brugt som forsøgskaniner, og man har droppet dem, når man har lyst til det, og det ville være meget, meget dårligt.

Vi synes, det er udmærket, at vi har fået de penge fordelt, som de er fordelt, og vi har ikke noget imod det, tværtimod, vi støtter denne tanke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Vi har også haft problemer med, at nu Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er kommet ind i billedet, så vil de have, at pengene skal fordeles med dem. Jeg var også personlig modstander af det, men på den anden side, når jeg har været modstander af det, er det ikke, fordi man ikke skal gøre noget i dette område. Jeg mener bare, at når du taler med indvandrerfamilier, så er de meget tilbøjelige til at sende deres børn i skole, de er mere for at sende deres børn i skole i stedet for at sende dem i daginstitution, fordi de mener: Vi kan passe vores børn bedre end en daginstitution.

Når du snakker med dem om skole, så mener de, at dér kan de lære noget. Så jeg var helt klart indstillet på, at man skal bruge alle disse 5 mill. kr. inde i skolen og inden skolestartaktiviteter og alt det her. Men når omstændighederne er sådan, at vi har nogle forsøg i gang, så skal man også ofre nogle penge dér.

På den anden side er det vigtigt, at vi gør et eller andet forsøg på, at indvandrerne sender deres børn i daginstitution. Det er selvfølgelig også vigtigt, at vi har noget personale, som er dygtige til det, og så er der også indvandrere, som vil sende deres børn i daginstitution. Vi skal gøre en indsats dér, så det er vigtigt, at pengene bliver fordelt på den måde, som de er fordelt. Også til bydelsforsøg, hvor de vil have lignende aktiviteter, det er også vigtigt, at man støtter dem.

Jeg vil også sige til Venstre, at det glæder mig, at de brænder for denne sag, at de vil gå ind i fremtiden og støtte det her. Men nu skal de ikke slås om det her, for de har ikke været med til den bevilling, de har slet ikke været med, og nu viser det sig, at de vil bestemme det, som de vil have det, og det er ærgerligt.

Jeg synes, man skal støtte den indstilling, som den ligger. Jeg tager hatten af for, at man nu kan sige, at næsten alle partier er interesseret i, at man skal gøre noget omkring det. Det kan vi også bruge positivt fremover. F.eks. når vi skal have budgetforhandlinger til næste år, så vil vi meget gerne se Venstre og Konservative og alle disse partier, som er interesseret i det her. De skal være med til at skaffe flere midler, og så kan vi også få et brugbart resultat ud af det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Louise Frevert (C): Jeg spekulerer på, om det er noget, man lærer på kurser hos SF, det der med at sige en masse uden egentlig at sige noget som helst. Det er åbenbart symptomatisk for de mennesker, som beskæftiger sig med skolepolitik i SF's Gruppe. Wallait Khan har åbenbart skiftet mening 4 gange undervejs. Han roterer rundt om sin egen akse: På den ene side, på den anden side.

På et tidspunkt vil jeg sætte stor pris på at få forklaret, hvad hr. Wallait Khan egentlig mener om denne sag, så kan jeg få en oversættelse senere, det vil jeg sætte stor pris på.

Jeg kan heller ikke rigtig forstå, at det skal være muligt, at man bagatelliserer 5 mill. kr. Det er bare en dråbe i havet, som Wallait Khan siger. 5 mill. kr. her og 5 mill. kr. der. Hvis man nu brugte de 5 mill. kr. på den rigtige måde, så ville det jo ikke være en dråbe i havet, så ville det ikke bare være en bagatel.

Tine Peters har så glimrende udtrykt det, som jeg er en del af, de her ændringsforslag, så det vil jeg ikke tærskle langhalm på, ikke andet end igen pointere, at de her sproggrupper er overhovedet ikke noget for De Konservative. Det er spild af ressourcer, det er spild af midler, fordi dér hvor man skal sætte ind, er i førskolealderen, de 3-5-årige.

Jeg har i FA-udvalget haft et ændringsforslag, hvor jeg har villet have de 5 mill. kr. helt overført til FA-udvalget for simpelt hen at bruge de 5 mill. kr. til førskolestart, til de 3-5-årige, ikke alene de såkaldt organiserede børn, altså de børn, der er i daginstitution, men også de børn, der er hjemme hos deres mødre, og som ikke har mulighed for at komme i institution af den ene eller den anden grund.

Jeg har nu argumenteret lidt for, hvorfor jeg er med på ændringsforslagene. Ja, jeg venter så til næste runde.

Hanne Nielsen (A): Jeg skal gøre det meget kort, og jeg bliver egentlig lidt forvirret over, at vi nu skal have den der meget store politiske debat.

Det har været behandlet i UU-udvalget meget, meget grundigt. Vi har taget stilling til en masse ændringsforslag fra de borgerlige. Vi har behandlet det i Familie- og Arbejds-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

markedsudvalget meget grundigt. Så jeg undrer mig lidt over den meget store politiske debat, vi åbenbart skal have igen for at markere nogle holdninger.

Vi har ikke det store behov for at markere os så markant. Vi støtter den indstilling, der ligger. Der skal heller ikke herske tvivl om, at vi er enige om, at en indsats for børn i førskolealderen støtter vi også, men vi har også respekt for de initiativer, der er i gang.

Som jeg sagde i udvalget, hilser jeg velkommen, at vi ser, hvad de forsøg har bragt os. Det kan jo godt være, der også er kommet noget godt ud af de forsøg.

Men vi støtter indstillingen, som den er nu.

Lars Hutters (L): Hanne Nielsen fra Socialdemokratiet undrer sig over, hvorfor der, nu hvor den pågældende sag har været så grundigt behandlet både i Uddannelses- og Ungdomsudvalget og i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, er en debat her i Borgerrepræsentationen. Jeg tror, det skyldes, at det faktisk er et rimelig stort problem, vi står i, og der er ikke politisk enighed om, hvordan det skal løses.

Wallait Khan fra SF var oppe og kommentere forslaget, og jeg bemærkede – selv om det var lidt svært – at SF sagde, at det, det drejede sig om, var, at det tilbud, som indvandrere, de tosprogede familier sagde ja til, var, når de kom i skole, fordi dér kunne de lære noget.

Jamen SF, det er jo deri det store problem ligger, ikke mindst for de tosprogede elever, at de beklageligvis risikerer at komme bagud i den meget væsentlige videnstilegnelse og læring, fordi de ikke kan dansk. Derfor kan jeg godt forstå den utrolig store læggen vægt på førskolealderen, de 3-5-årige.

Jeg vil godt bede borgmester Per Bregengaard om at kommentere i hans forhåbentlig andet indlæg, om det er korrekt, som det bliver fremhævet af De Konservative og Venstre, at det er en meget væsentlig indsats at gøre.

I Økonomiudvalget fremsatte jeg et forslag, og det skal jeg altså også gøre her, om, at jeg betragter en dialog med indvandrerorganisationerne med henblik på at få skabt en handleplan, som undersøger og fremlægger løsningsforslag for tosprogede elevers manglende dansk kundskaber ved skolestart, som ret centralt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Jeg vil egentlig også godt bede Wallait Khan, som jo på en måde har betydelig bedre forudsætninger, ikke mindst kulturelt og etnisk, for at kunne svare på det, sige, om det ikke er rigtigt, at hvis vi skal gøre noget ved de manglende danskundskaber ved skolestart, så er vi nødt til på en eller anden måde at komme i dialog med de tosprogede børns familier. Hvis vi skal anvende ressourcer på, at de er på så højt et niveau som overhovedet muligt ved skolestart, så skal vi vel gøre et eller andet. Jeg savner i det ellers meget spændende projektforslag, der er lagt frem, lige præcis den synsvinkel.

Jeg kan være bekymret for, vil jeg godt sige, at vi, til trods for meget behjertede forsøg, ved projekttidspunktet, når det er gennemløbet, stadig væk står med store problemer, det må jeg sige.

Jeg fremsætter ændringsforslag, men jeg stemmer også for selve det forslag, der er kommet frem her i Borgerrepræsentationen.

A. Benhaddou (D): Venstres argument for at stemme imod forslaget er, at det drejer sig om et forsøg, og dette forsøg bliver evalueret i 1999, og derfor kan man ikke rigtig finde ud af, hvor meget det kommer til at koste, osv.

Jeg skal lige minde om, at Venstre er varme tilhængere af bydelsforsøget, som koster flere millioner kroner, og som oven i købet ikke bygger på et problem, men på et ønske hos visse partier om at få indflydelse i de pågældende bydele. Derfor er Venstre varm tilhænger af, at millioner af kroner fra den kommunale kasse bliver spyttet ud i nogle bydelsforsøg, hvor man har oprettet diverse politiske højborge, og hvor man skændes rundt omkring om magten, så sent som på Indre Østerbro, og også på Indre Nørrebro er de godt i gang.

Så derfor, hvis der fra Venstres side er tale om, at man ikke vil spille 5 mill. kr. på dette forsøg, så er det nonsens. Når man samtidig vil vælte kommunekassens penge ud på bydelsforsøg for at rage magten til sig i de enkelte bydele, så er det noget sludder og vrøvl.

Til gengæld er dette forsøg et forsøg på at få løst nogle af de problemer, som vi har i København, og det er en erkendelse af, at vi har nogle forsøg, der også hænger sammen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

med boligpolitikken. Derfor er det glædeligt, at vi snart går i gang med det integrationsudvalg, som CD har indgået aftale med Socialdemokraterne i konstitueringsforhandlingerne om. Vi har fået så mange problemer og talt om så mange problemer på indvandrers- og flygtningeområdet, men vi bliver ved med at tage enkeltsager.

Derfor støtter jeg Lars Hutters' idé om at få inddraget indvandrerforeningerne. Det kan vi ikke bare gøre her og nu, men derfor vil det komme med som led i arbejdet i integrationsudvalget, så jeg bakker det fuldstændig op. Du har lige taget det op fra min idé.

Men det er klart, at det ikke skal være en hvilken som helst indvandrerforening, det skal være nogle, der kan være aktiverende for den enkelte indvandrer. Det skal være en forening, der er accepteret og opfylder de krav, som kommunen har med hensyn til integration.

Jeg har selv på frivillig basis oprettet et informationskontor for halvandet år siden i den marokkanske forening, hvor jeg nu tilfældigvis sidder som formand. Det har fungeret fortrinligt, men jeg mangler ressourcer, men for at få de ressourcer skal jeg nærmest være medlem af Socialistisk Internationales bevægelse. Så kan jeg holde nogle kulturfe-ster og drikke nogle bajere sammen med mine venner, og så er den integration slut.

Men det, vi har brug for, er, at der bliver ydet et tilskud til de pågældende foreninger, og at man har et informationskontor, som er nært knyttet til Københavns Kommune, og dér kan den enkelte indvandrer gå ind og få løst sine problemer. Det tror jeg ligger i nærheden af Lars Hutters' forslag.

Så jeg har det i mit hoved, men der er bare det, at vi skal oprette det integrationsudvalg, og så skal vi arbejde løs.

Og desuden, kære Venstre, dette er et problem med nogle børn, der ikke kan dansk, når de går i gang med 1. klasse, og jeg mener derfor, at dette forsøg skal godkendes, som det er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg føler ikke trang til at deltage i den mere principielle debat om, hvorvidt det skal være det ene eller det andet. Jeg mener, at begge formål er værd at støtte.

Principielt mener jeg, at på lang sigt skal integrationen og sprogindlæringen selvfølgelig ske, før børnene starter i skolen. Det bedste, vi kan gøre for børnene, er at ruste dem på lige fod med danske børn, den dag de starter i børnehaveklasse. Så er de lige så parat og behersker det danske sprog på samme måde.

Men det, jeg synes, man skal erkende, er, at for det første er 5 mill. kr. i denne sammenhæng en meget, meget lille portion penge. Der er børn, som i dag har nået skolealderen, og som har mangelfulde danskundskaber. Det er dem, vi med den ene halvdel af de her 5 mill. kr. går ind konkret og støtter, fordi de desværre, set med mine øjne, allerede har nået skolealderen, før de har tilstrækkeligt med danskundskaber. Dem har vi også en forpligtelse til at sikre kan få en god skolegang.

Med den anden hånd laver vi noget, som for mig at se måske er noget mere langsigtet, nemlig opsøgende arbejde igennem sundhedsplejerskerne, ruster sundhedsplejerskerne til at have en viden om sprogindlæring og sprogscreening og kontakt med indvandrerfamilierne. Det er dem, som først af alle har mulighed for at komme ind i hjemmene og tale med forældrene og motivere dem for, hvorfor det er så utrolig vigtigt, at deres børn lærer dansk, inden de starter i skole.

På den anden side ligger der også i førskolealderpuljen en målrettet uddannelse af personalet i daginstitutionerne, så de bliver i stand til målrettet at sprogstimulere de børn, som går i daginstitution.

Det sidste er i det hele taget at sætte fokus på, hvordan vi får så mange som muligt motiveret til at være sammen med danske børn og komme i legestue eller noget, der ligner. Det er det projekt, vi står med lige nu.

Jeg synes, at vi, uagtet det langsigtede mål om, hvor man bedst bør lære det her, skylder også de børn, som i virkeligheden er kommet i klemme ved ikke at have lært det endnu og er startet i skolen, at tage hånd om dem også, for ellers skal vi samle op på det på et senere tidspunkt, og det kan blive en ganske dyr affære.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet i 1. runde. Vi går til 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil ikke forfølge den principielle debat, den havde vi sidste gang i Borgerrepræsentationen. Men jeg vil godt gøre forsamlingen opmærksom på, at det, der står i budgettet på side 135, er forkert. Der er en eller anden, der har skrevet ind fra beslutningsreferatet, og vedkommende har ikke skrevet det forslag, der var til afstemning i Borgerrepræsentationen og blev besluttet i Borgerrepræsentationen.

Der er i processen lavet om på teksten. Det har Tine Peters fået at vide tidligere, og hun har set det i beslutningsreferatet. Så det er ikke særlig hæderligt at stille sig herop og påstå, at det ene står over det andet, når det andet netop er en fejl. Der står, at der skal ydes en indsats for de tosprogede børn. Der står ikke noget med førskolealder eller skolealder i det. Det kan omfatte begge dele.

Til Lars Hutters vil jeg sige, når man snakker om fordelingen, og det samme til Winnie Larsen-Jensen, at jeg er enig i, at førskoleindsatsen er utrolig vigtig og skal have en stor prioritet. Det forebygger problemerne i skolen.

For at blive i Lars Hutters' gesjæft må man sige, at selv om man laver et forebyggende sundhedsarbejde, så er det jo ikke sikkert, man samtidig kan nedlægge hospitalerne. Det er helt klart, at der er nogle børn i skolerne i dag, som ikke kan tilstrækkeligt dansk, og derfor skal der laves en ekstra indsats for dem dér også. Det er det, der er sagen.

Vedrørende inddragelse af indvandrerorganisationerne er det jo ikke rigtigt på dagsordenen her med de 5 mill. kr. Men der er en konstant dialog, og jeg synes, det er helt fint at få formaliseret dialogen. Men det er jo ikke det, der er til debat her i dag, og det er jo ikke det, der skal stemmes om i relation til denne sag. Forhåbentlig får vi nedsat et integrationsudvalg i en eller anden form i løbet af kort tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Tine Peters (V): Jeg vil godt sige til alle, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at Venstre ønsker at støtte forsøg og sprogstimulering og støtte op omkring indsatsen for tosprogede børn.

Wallait Khan sagde, at vi ikke ønskede det. Det, vi bare fastholder, er, at vi har afsat 5 mill. kr. til førskolealderen og ikke til efter, der skal sættes ind på hele området. For at bevidne, at vores intentioner er reelle nok, så kan man jo gå tilbage til budgetforslagene for 1998, hvor Venstre faktisk ville bevilge 10 mill. kr. til sprogstimulering af tosprogede børn generelt.

Det er utrolig vigtigt, at der bliver sat ind i førskolealderen, fordi de børn, som er kommet ind i skolesystemet, som er tosprogede og har problemer med sproget, allerede har et tilskud, der følger dem. Det vil sige, at det er af de penge, man kan tage til de projekter, som er et led i folkeskoleforløbet.

Men de tosprogede børn, som jo ikke på det tidspunkt er tosprogede, men de indvandrerbørn, som ikke er kommet i skole endnu, og som ikke går i daginstitution, og det er faktisk 36 pct., er der ikke nogen tilskud til, dem er der ikke nogen, der gør noget for.

5 mill. kr. ja, det er lidt, det er klart, og det vil være endnu mindre, når man bruger dem på alle mulige andre grupper.

Jeg synes faktisk, det er utrolig sjovt, at det var Wallait Khan selv, der har ytret, at han mente, at de ligesom var øremærket til førskolealderen.

Så vil jeg sige til Winnie Larsen-Jensen, at jeg er da glad for at høre, at hun er fuldstændig enig i, at det er den aldersgruppe, det er vigtigst at sætte ind for.

Så vil jeg sige til Hanne Nielsen, at det, Hanne Nielsen udtalte fra talerstolen, jo endnu en gang bare minder om Socialdemokratiets konfliktskyhed, for det er da klart, at vi vil gerne tage denne debat igen og igen og igen. Vi vil meget gerne pointere og prioritere inden for dette område og sige, hvor vigtigt det er, at det netop er førskolealderen, på trods af alle mulige andre forsøg.

Samtidig vil vi sige, at det kan godt være, at den har været behandlet i UU-Udvalget, men vi har aldrig nogen sinde set de her ansøgninger fra bydelene før. Jeg har i hvert

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

---

fald ikke haft lejlighed til at kommentere på dem før nu. De har jo en stor del at gøre med hele denne bevilling.

Så vil jeg igen advare imod denne form for elastikbudgettering, hvor vi igangsætter en hel masse ting, og så kan vi bare se i december 1998, så lukker biksen. Eller også kan vi se de partier, som lige pludselig bliver afhængige ved budgetteringen for 1999, hvor de bliver nødt til at udvide disse forsøg, og så bliver tingene meget dyrere, fordi så er det et helt år, tingene skal gælde.

Så det bliver spændende at se, hvor partierne vil prioritere, hvor der skal skæres ned frem for at sætte ind på de her udvidede forsøg.

Jeg synes, det er utrolig nemt at lege julemand med en pulje på 5 mill. kr., som allerede er bevilget. Men det er synd for den gruppe, som de er bevilget til, som er taberne i det store spil, og som ikke har noget tilskud fra staten, der følger dem.

Venstre støtter op omkring alle de bevillinger, der ligger i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til det område. De er i fuld overensstemmelse med de intentioner, der var i Budget 98.

Så vil jeg kort ridse de ændringsforslag op, som Venstre har stillet sammen med De Konservative.

For det første begrænses bevillingen til UU-Udvalget til kun at omfatte de 300.000 kr., som skal bevilges til førbørnehaveklasseprojekterne, og de andre penge fastholdes i forvaltningen, så vi kan bruge dem til at udvide sådan nogle forsøg, som jo allerede har vist sig vellykkede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

På baggrund af det skal jeg trække mit forslag og afvente inden for en meget kort tid, at der kommer et forslag og gennemførelse af oprettelse af et integrationsudvalg, hvor jeg så håber, at det får en god og en fornuftig behandling.

Louise Frevert (C): Det, der fik mig herop, var, at fru Hanne Nielsen ikke mente, at dette var stedet for en politisk diskussion. Jeg mener, hvor skulle man så have det? Det er jo ikke ligefrem en kaffeklub det her, selv om det nogle gange godt kunne lyde sådan.

Men jeg er da helt enig med Lars Hutters i, at der er behov for denne diskussion. Diskussionen stopper ikke nu. Jeg kan da også pointere og slå fast her, at De Konservative overhovedet ikke har den mindste modstand mod, at børn skal lære at tale dansk, heller ikke efter at de er blevet 5 år.

Vi har en intention om, at alle skal lære at tale dansk, helst selvfølgelig før de kommer i skole. Men det er ikke altid muligt, og hvis de ikke har lært at tale dansk, inden de kommer i skole, fordi de netop er kommet til landet eller af andre årsager ikke har haft mulighed for det, så skal de sandelig have mulighed for det, når de er kommet i skole. Det er kun et spørgsmål om ompostering af ressourcerne. Det er den ene del af det.

Vi vil gerne i Venstre og Konservative have en tredelt afstemning. Det vil sige, at vi først vil have en afstemning om de penge, der skal bevilges til FA-Udvalget, dernæst en afstemning om UU-Udvalget, og sidst en afstemning med hensyn til bydelene. Vi vil gerne have, at der ikke bliver en samlet afstemning om vores ændringsforslag, men delt afstemning, så vi får en afstemning om hvert af vores ændringsforslag.

Hanne Nielsen (A): Til Louise Frevert: Det er da rigtigt, at jeg i mit første indlæg sagde, at jeg syntes, det var lidt underligt, at vi skulle have den der meget dybtgående diskussion, fordi den har vi haft i udvalgene.

Det vil jeg nu ikke trække tilbage, men jeg vil da godt give en undskyldning til hr. Lars Hutters. Han har jo ikke haft mulighed for at deltage i den debat, og det beklager jeg selvfølgelig på Lars Hutters' vegne. Derfor er det helt fair, at hr. Lars Hutters får lov til at deltage i debatten her og give sine synspunkter til kende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. marts 1998

Jeg skal meget kort sige, at de 4 ændringsforslag, der ligger fra Louise Frevert, De Konservative, og Tine Peters, Venstre, kan vi ikke støtte. Det undrer mig lidt. Jeg kan godt forstå, at 2. og 3. ændringsforslag kan støttes af De Konservative, men at de kan støttes af Venstre, forstår jeg ikke rigtig. Jeg troede, at man var villig til, da man lavede bydelsforsøg, at lade bydelene suverænt beslutte, hvad de ville beskæftige sig med og hvad de ville anbefale, at vi ikke skulle blande os i det.

Tine Peters (V): Endnu en gang har Socialdemokratiet misforstået Venstre. Selvfølgelig skal bydelene bestemme over deres penge. Men når vi herinde på Rådhuset har afsat en pulje til et bestemt formål, som bydelene skal have del i i forhold til demografi og bla-bla-bla, de kriterier, vi har sat op, så er det da klart, at de ikke skal have penge fra den pulje, som er til nogle andre projekter, selv om de selvfølgelig selv må bestemme, hvad de laver derude. Det er da helt klart, at den pulje penge skal gå til det formål, de er afsat til.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er herefter ikke flere, der ønsker ordet. Jeg har forstået det sådan, det er lidt komplekst, hvad der er stillet af ændringsforslag af V og K, især den sidste tilføjelse fra Louise Frevert, så vi er lige ved at konstruere afstemningsrækkefølgen, som jeg forstår, vi skal have her. Jeg forstår også på Lars Hutters, at Lars Hutters' ændringsforslag er trukket som konsekvens af det varslede integrationsudvalg.

---

14) 154/98

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 19. marts 1998

---

15) 153/98

---

16) 161/98

---

17) 163/98

Dørene lukkedes kl. 20.30